

KÜLDETÉSÜNK TITKAI 5.

MÁRIA

KÜLDETÉSÜNK TITKAI 5.

M Á R I A

Válogatás
a II. Vatikáni Zsinat,
Monforti Grignon Szent Lajos
és
Kentenich József atya
irataiból

Összeállította
Csermák Kálmán

KESZTHELY
1994

TARTALOMJEGYZÉK

ISTEN ANYJA, A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA KRISZTUS ÉS AZ EGYHÁZ MISZTÉRIUMÁBAN (Lumen Gentium 8. fejezet)	5
1. Bevezetés	7
A Szent Szűz Krisztus misztériumában	7
A Szent Szűz és az egyház	7
A zsinat nem terjeszt elő új tanítást	8
2. A Boldogságos Szűz szerepe az üdvösség rendjében	8
A Messiás anyja az Ószövetségben	8
Szűz Mária beleegyező szavának jelentősége	9
A Gyermek és az Édesanya	10
Szűz Mária Jézus nyilvános életében	10
A mennybemenetel után	11
3. A Boldogságos Szűz és az egyház	11
A Szent Szűz és Krisztus, aki az egyetlen közvetítő	11
Közreműködése az üdvösség művében	12
Alárendelt üdvösségszerző szerep	12
A Szűz és Anya az egyház ősmintája	13
Az egyház is szűz és anya	13
Szűz Mária követendő erényei	14
4. A Boldogságos Szűz tisztelete az egyházban	14
A tisztelet lényege és alapja	14
Lelkipásztori útmutatás	15
5. Mária a biztos remény és a vigasztalás jele Isten zarándok népe részére	16
Szűz Mária a reménység jele	16
Legyen szószólónk!	16
MARIA IMMACULATA (<i>Kentenich József</i>)	17
A keresztény ember képe	21
Az üdvösség kapuja	23
Mária a nagy jel	23
Mária a háromszoros fényjel	24

MÁRIA A MI ANYÁNK (<i>Kentenich József</i>)	27
SCHÖNSTATT MÁRIÁSSÁGA (<i>Kentenich József</i>)	33
ÉLET MÁRIÁVAL (<i>Monforti Grignon Szent Lajos</i>)	41
Isten eszköze	43
Mária küldetése	45
Természetünk romlottsága	49
Közbenjárás	50
A hamis Mária-tisztelet	51
A gáncsoskodó Mária-tisztelet	51
A szűkkeblű Mária-tisztelet	51
A külsőséges Mária-tisztelet	52
A vakmerő Mária-tisztelet	52
Az állhatatlan Mária-tisztelet	53
A képmutató Mária-tisztelet	53
Az önző Mária-tisztelők	53
Az igazi Mária-tisztelet	53
Bensőséges	53
Gyengéd	53
Szent	54
Állhatatos	54
Önzetlen	54
A Mária-tisztelet lényege	55
A keresztségi fogadalom megújítása	55
Felajánló ima	56
A Mária-tisztelet gyakorlása	57
Mária által	57
Máriával	58
Máriában	58
Máriáért	59
A Mária-tisztelet hatásai	60
Mária viszonzó ajándéka	60
Jézussal való egyesülés	60
Lelki szabadság	61
Önmagunk megismerése	62
Részesezés Mária hitében	62

**Isten anyja, a Boldogságos Szűz Mária
Krisztus és az egyház misztériumában
(Lumen Gentium 8. fejezet)**

1. BEVEZETÉS

A Szent Szűz Krisztus misztériumában

A végtelenül jó és bölcs Isten elhatározta, hogy végrehajtja a világ megváltását. „Amikor tehát elérkezett az idők teljessége, elküldte a Fiát, aki asszonytól született..., hogy Isten gyermekeivé lehessünk.” (Gal 4,4-5) „Aki értünk emberekért, a mi üdvösségünkért leszállott a mennyből, megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától.” Az üdvösségnek ez a misztériuma nyilvánul és valósul meg folytatólagosan a mi javunkra az egyházban, amelyet az Úr saját testeként alapított. Benne a hívők egybenőnek Krisztussal, a fővel, és közösségben vannak összes szentjeivel; következésképp tisztelettel kell megemlékezniük „elsősorban a dicsőséges, mindenkor Szűz Máriáról, Istenünknek és Urunknak, Jézus Krisztusnak édesanyjáról” is.

A Szent Szűz és az egyház

Szűz Mária ugyanis az angyali üdvözléskor szívébe és testébe fogadta az Isten ígését, és világra hozta az Életet; ezért ismerjük el és tiszteljük őt mint Istennek és a Megváltónak igazi anyját. A megváltásban fenségesebb módon részesedett Fiának érdemeiért és vele szoros, felbonthatatlan kötelék által egyesült; azt a nagyszerű feladatot és méltóságot kapta, hogy anyja legyen az Isten Fiának, így kiváltképpen is szeretett leánya az Atyának és szentélye a Szentléleknek. E rendkívüli kegyelmi ajándékok miatt messze fölötte áll minden mennyei és földi teremtménynek. De egyszerűen mind egy ő Ádám törzsökében minden üdvözítésre váró emberrel is, sőt „valóban anyja (Krisztus) tagjainak..., mivel szeretetével közreműködött, hogy hívők szülessenek az egyházban, akik tagjai ama főnek”. Emiatt köszöntjük őt, mint az egyház egészen kiemelkedő és páratlan tagját, másfelől az egyház hitének és szeretetének ősmintáját és ragyogó példaképét. A katolikus egyház a Szentlélek ihletésére szerető szívű anyjaképp tiszteli őt, a gyermeki kegyelet érzelmével.

A zsinat nem terjeszt elő új tanítást

A zsinat tehát előadva tanítását az egyházzól, amelyben üdvösségünket munkálja az Isteni Megváltó, komolyan törekszik annak megvilágítására is, hogy mi a Boldogságos Szűz szerepe a megtestesült Igének és a titokzatos testnek misztériumában, és hogy mik a kötelességei a megváltott embereknek az Istenszülő iránt; ő ugyanis Krisztus anyja és az emberek anyja, de főleg a hívőké. Nincs szándékában viszont, hogy mindenre kiterjedő tanítást terjesszen elő Szűz Máriáról, és az sem, hogy eldöntsön olyan kérdéseket, amelyekre még nem derített teljes fényt a hittudósok munkája. Megmarad tehát a létjogosultságuk az irányzatok szabadon előterjesztett nézeteinek Szűz Máriával kapcsolatban, aki a szent egyházban Krisztus után következik, a szívünkhöz pedig oly közel áll.

2. A BOLDOGSÁGOS SZŰZ SZEREPE AZ ÜDVÖSSÉG RENDJÉBEN

A Messiás anyja az Ószövetségben

Az ó- és újszövetségi szentírás és a tiszteletreméltó hagyomány fokozódó világossággal mutatja be és szinte szemünk elé tárja az Üdvözítő édesanyjának szerepét az üdvösség rendjében. Az ószövetség könyvei megírják az üdvösség történetét, amelyben lassan, fokozatosan készíti elő Isten Krisztus eljövételét. Ezek az ősi iratok, ahogyan az egyházban olvassák és a további teljes kinyilatkoztatás világánál értelmezik őket, egyre nagyobb fényt árasztanak az asszony: a Megváltó édesanyja alakjára. E világosságnál, és mégis prófétai homályban már őt sejteti a bűnbeesett ősszüloőknek adott ígéret a kígyó legyőzésére (vö. Ter 3,15). Hasonlóképp ő az a szűz, aki anya lesz és fiút szül, s akit majd Emánuelnek hívnak (vö. Iz 7,14; Mik 5,2-3; Mt 1,22-23). Az Úr alázatosai és szegényei között, akik az Úrtól remélik és kapják meg az üdvösséget, ő a legjelesebb. Végül az ígéretre való hosszas várakozás után ővele, Sion főnséges leányával telik be az idő, és kezdődik meg az üd-

vösség új rendje: amikor őbelőle ölt magára emberi természetet az Isten fia, hogy testi életének misztériumaival megszabadítsa az embert a bűntől.

Szűz Mária beleegyező szavának jelentősége

Azt akarta azonban az irgalmas Atya, hogy előzze meg a megtestesülést az eleve elrendelt anyának beleegyező igenje: így ugyanis, amint egy asszony volt részes a halál előidézésében, egy asszonynak lett része az élet visszaszerzésében is. Ez Jézus anyjára érvényes, egészen magasztos módon: ő hozta világra magát a mindent megújító Életet, az Isten pedig megajándékozta őt nagy méltóságához illő adományokkal. Következésképpen érthető, hogy a szentatyák egyre gyakrabban hirdették, hogy egészen szent, a bűn minden szennytől mentes az Istenanya, akit mintegy a Szentlélek alkotott és képzett új teremtménnyé. A názáreti szűz fogantatásának első pillanatától kezdve a teljességgel egyedülálló szentség ajándékával tündökölt, ezért köszönti a hírvívő angyal — Isten parancsára — kegyelemmel elhalmozottnak (vö. Lk 1,28); ő pedig azt válaszolja a mennyei hírnöknek: „Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam szavaid” (Lk 1,38). Amikor Ádám leánya Mária igent mondott az isteni felszólításra, Jézus anyja lett. Isten üdvözítő akaratát egész szívvel, a büntelenség teljes lendületével ölelte át, és az Úr szolgálójaként egészen odaadta magát Fia személyének és művének, hogy a mindenható Isten kegyelméből, Fiának alárendelve és vele együtt szolgálja a megváltás misztériumát. Joggal gondolják tehát a szentatyák, hogy Mária nem volt merőben tétlen eszköze Istennek, hiszen szabad hittel és engedelmességgel közreműködött az emberiség üdvözítésében. „Engedelmessége által mind önmaga, mind pedig az egész emberiség üdvének oka lett” Szent Iréneusz szerint, akihez hasonlóan több régi atya is szívesen hirdeti szentbeszédeiben: „Amit Éva engedetlensége összebogozott, azt kibontotta Mária engedelmessége. Amit a szűz Éva megköttözött hitetlenségével, azt Mária feloldotta a hitével.” Évával összehasonlítva „az élők anyjának” hívják Máriát és gyakran kijelentik: „Éva által a halál, Mária által az élet”.

A Gyermek és az Édesanya

Az édesanyának ez a mély kapcsolata Fiával az üdvözítés munkájában megmutatkozik a szűzi fogantatás idejétől kezdve egészen Krisztus haláláig; először akkor, amikor Mária sietve kelt útra és meglátogatta Erzsébetet, aki boldognak szólítva köszöntötte a megígért üdvösségbe vetett hite miatt, az Előfutár pedig felujjongott anyja méhében (vö. Lk 1,41-45); Fia születésekor is, amidőn az Istenszülő a pásztoroknak és a bölcseknek örvendezve mutatta meg elsőszülött Fiát, aki nem csorbította szűzi épségét, hanem megszentelte, amikor később a templomban — a szegények felajánlása után — bemutatta Fiát az Úrnak, és hallotta Simeon ketős jövendölését, a Fiúról, aki olyan jel lesz, amelynek ellene mondanak, s az anyáról, akinek lelkét tör fogja átjárni, hogy így megnyilvánuljanak sok szív gondolatai (vö. Lk 2,34-35). Az elvesztett és fájdalmasan keresett gyermek Jézust a templomban találták meg a szülei, amint Atyjának dolgaiban fáradozott. Nem értették meg fiúk szavát, anyja azonban elgondolkodva őrizte szívében mindezeket (vö. Lk 2,41-51).

Szűz Mária Jézus nyilvános életében

Jézus nyilvános életében — és ennek mély értelme van — színrelép anyja, mégpedig már a kezdet kezdetén, amidőn Galileában, a kánai menyegzőn könyörületre indult és közbenjárásával elindította Jézus, a Messiás csodatételeinek sorát (vö. Jn 2,1-11). Fia igehirdetéséből külön is megszívlelte azokat a szavakat, amelyekkel Jézus fölébe helyezte az országot a test és a vér jogainak és kötelékeinek, azokat mondva boldogoknak, akik Isten ígését hallgatják és megtartják (vö. Mk 3,35 és párh.; Lk 11, 27-28), miként azt éppen az Édesanya hűségesen meg is tette (vö. Lk 2,19 és 51). Így maga a Boldogságos Szűz is a hit zárandokútját járta, Fiával való egybetartozását hűségesen vállalta egészen a keresztfáig, amelynél ott állott (vö. Jn 19,25), hogy ezzel is Isten elgondolása teljesüljön. Meggyötört szíve eggyéforrt a szenvedésben Egyszülöttjével, akinek áldozatához anyai érzelmeivel csatlakozott, szeretetből beleegyezve a tőle született áldozati bárány leölésébe.

Végül maga Jézus Krisztus a kereszten haldokolva odaadta őt a tanítványnak, hogy legyen anyja: „Asszony, íme a te fiad!” (vö. Jn 19,26-27).

A mennybemenetel után

Isten úgy határozott, hogy az emberi üdvösség titkát addig nem nyilatkoztatja ki ünnepélyesen, amíg a Szentlelket ki nem árasztja, Krisztus ígérete szerint. Ezért látjuk az apostolokat pünkösöd napja előtt „egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkozni az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt” (ApCsel 1,14). Máriát is látjuk tehát, amint imádkozik és esdekel az ajándékért: a Szentlélekért, aki az angyali üdvözlétkor már le szállt reá, mint a Magasságbeli ereje. Végül a szeplőtelen Szület — az áteredő bűnnek minden szennyétől épségben megőrzöten — földi életének végén testestül-lelkestül felvette Isten a mennyi dicsőségbe. Felmagasztalta, a mindenség királynéjává tette őt az Úr, hogy tökéletesebben hasonuljon Fiához, az uralkodók Urához (vö. Jel 19,16), a bűn és a halál legyőzőjéhez.

3. A BOLDOGSÁGOS SZŰZ ÉS AZ EGYHÁZ

A Szent Szűz és Krisztus, aki az egyetlen közvetítő

Egyetlen közvetítőnk van az apostol szerint: „Hiszen egy az Isten, egy a közvetítő Isten és ember közt: az ember Krisztus Jézus, aki váltságdíjúl adta magát mindenkiért” (1Tim 2,5-6). Mária anyai feladata az emberekre vonatkozólag semmiképp sem homályosítja el, nem is csökkenti Krisztusnak ezt az egyetlen közvetítő szerepét, hanem éppen az erejét mutatja meg. A Boldogságos Szűz minden hatása az emberekre az üdvösség rendjében nem valami belső szükségyszerűségből származik, hanem az isteni tetszésből ered és Krisztus túlsorduló érdemeiből fakad; Krisztus közvetítői szerepén alapul, teljesen tőle függ és minden hatékonyságát belőle meríti; a hívőknek Krisztussal való egyesülését pedig egyáltalán nem akadályozza, hanem éppen előmozdítja.

Közreműködése az üdvösség művében

A Boldogságos Szűz, aki öröktől fogva, az isteni ige megtestesüléséhez kapcsoltnak, eleve elrendelt Istenanya, a gondviselés terve szerint az isteni Megváltónak édesanyja lett a földön, másokat messze fölülmúló, nagylelkű társa és az Úr alázatos szolgálója. Méhébe fogadta Krisztust, világra hozta, táplálta, bemutatta az Atyának a templomban, és együtt szenvedett kereszten haldokló Fiával: így engedelmességével, hitével, reményével és lángoló szeretetével egészen különleges módon közreműködött az Üdvözítő munkájában, hogy a lelkek természetfeletti élete helyreálljon. Emiatt anyánk ő a kegyelem rendjében.

Alárendelt üdvösségszerző szerep

Máriának ez az anyasága szüntelenül tart a kegyelem világában attól a beleegyezéstől kezdve, amelyet az angyali üdvözléskor a hit sugallt, és amelyben ő a kereszttel vonakodás nélkül kitarott, egészen addig, míg be nem teljesül örökre az összes választottak sorsa. Mert mennybemenetele után sem szűnik meg betölteni üdvösséges feladatát; és szüntelen közbenjárásával kieszközli nekünk az örök üdvösség kegyelmeit. Anyai szeretetével gondoskodik Fiának testvéreiről, akik még zarándokúton vannak, a sok veszedelemben és bajban, amíg el nem érkeznek a boldog hazába. Ezért nevezik a Boldogságos Szűzet az egyházban Szószólónak, Segítőnek, Oltalmazónak, Közvetítőnek. Természetesen ezeket úgy kell érteni, hogy semmit sem vonjanak le Krisztusnak, az egyetlen közvetítőnek méltóságából és hatóerejéből, és ahhoz semmit se adjanak hozzá.

Mert teremtményt sohasem lehet egy sorba helyezni a megtestesült Igével, a Megváltóval. Amint azonban Krisztus papságában másképpen részesednek a felszentelt szolgák, mint a hívő nép, és amint az Isten egyetlen jósága a valóságban különféleképpen árad szét a teremtményekben: úgy a Megváltó egyedülálló közvetítői tevékenysége sem rekeszti ki, hanem éppen serkenti a teremtményekben az egy forrásból eredő változatos együttműködést.

Szűz Mária betölt ilyen alárendelt feladatot: ezt az egyház meggyőződéssel vallja, ennek gyümölcsét szüntelenül élvezzi és a hívők lelkére köti, hogy ennek az anyai oltalomnak támogatását felhasználva bensőségebben ragaszkodjanak a Közvetítőhöz és Üdvözítőhöz.

A Szűz és Anya az egyház ősmintája

A Boldogságos Szűz továbbá az egyházzal is bensőséges kapcsolatban van, nemcsak az istenanyaság ajándéka és tisztsége által, amely egységbe fűzi őt Fiával a Megváltóval, hanem páratlan kegyelmi adományai révén is. Az Istenszülő ugyanis — miként már Szent Ambrus tanította — ősmintája az egyháznak, mégpedig a hit, a szeretet és a Krisztussal való tökéletes egység rendjében. Az egyház misztériumában — és az egyház is joggal mondható anyának és szűznek — a Boldogságos Szűz Mária áll az első helyen, mert a szüzesség és az anyaság nagyszerű és páratlan példáját adja. Telve hittel és engedelmességgel az Atya Fiát maga szülte a világra, mégpedig férfit nem ismerve, a Szentlélek erejéből, új Évaként nem az őskigyóra, hanem az Isten hírnökére hagyatkozva, kételytől meg nem fertőzött hittel. Olyan fiút szült, akit Isten elsőszülötté tett a sok testvér (vö. Róm 8,29), vagyis a hívők közt, és anyai szeretettel működik közre életrehívásukban és felnevelésükben.

Az egyház is szűz és anya

Az egyház, miközben már titokzatos szentségét szemléli, szeretetét utánozza, és hűségesen teljesíti az anya akaratát az Isten ígéjének hívó elfogadása által maga is anya lesz. Az igehirdetéssel és a keresztséggel ugyanis új halhatatlan életre szüli a Szentlélektől fogant és az Istenből született fiaikat. És szűz is az egyház: sértetlenül és tisztán megőrzi a Vőlegényének adott szavát, és Urának anyját követve, a Szentlélek erejével szűziesen őrzi meg a sértetlen hitet, a szilárd reményt, az őszinte szeretetet.

Szűz Mária követendő erényei

De mialatt az egyház a Boldogságos Szűz személyében már elérkezett a tökéletességre, és ez őbenne ránc és szeplő nélkül való (vö. Ef 5,27), a keresztények még csak törekszenek a bűn legyőzésére és az életszentségben való növekedésre; Máriára emelik tehát szemüket, minthogy ő az erények példajaként tündöklök a kiválasztottak egész közössége előtt. Amidőn az egyház áhítattal elmélkedik róla és az emberré lett Igének világosságában szemléli őt: tisztelettudó lélekkel hatol beljebb a megtestesülés mélységes titkába, és egyre jobban hozzá hasonul Vőlegényéhez. Mária ugyanis oly benső helyet foglal el az üdvösség történetében, hogy valamiképp egyesíti és visszatükrözi magában a hit legfőbb titkait; ezért az ő dicsérete és tisztelete hatékonyan hívja Fiához, Fiának áldozatához és az Atya szeretetéhez a hívőket. Az egyház viszont — mikor Krisztus dicsőségéért fárad — egyre hasonlóbba lesz magasztos ősmintájához, mert folytonosan fejlődik a hitben, a reményben, a szeretetben, és mindenütt keresi és megteszi Isten akaratát. Következően az egyház az apostoli munkában is méltán tekint fel Krisztus szülőanyjára; Krisztus ugyanis avégett fogantott a Szentlélektől és született a Szűztől, hogy az egyház által a hívők szívében is megszülessék és növekedjék. A Szent Szűz élete példa arra az anyai szeretetre, amelynek el kell töltenie az apostoli küldetésű egyház minden munkatársát, hogy az emberek újjászületéséért odaadón fáradozzék.

4. A BOLDOGSÁGOS SZŰZ TISZTELETE AZ EGYHÁZBAN

A tisztelet lényege és alapja

Szűz Máriát — a Fiú után — minden angyal és ember fölé magasztalta fel az Isten kegyelme. Ezért méltán becsüli meg őt az egyház sajátos tiszteletével, mert ő az Isten Szentséges anyja, és mert részese volt Krisztus misztériumainak. És valóban: a legősibb koroktól fogva „Istenszülő” néven tisztelik a Boldogságos Szület,

és a hívők minden veszedelmükben és ínségükben az ő oltalma alá futnak könyörgésükkel. Különösen az efezusi zsinat óta növekedett meg csodálatosan az Isten népének Mária-kultusza, tiszteletben és szeretetben, segítségül-hívásban és követésben, éppen az ő prófétai szava szerint: „Boldognak mond engem minden nemzedék, mert nagyot tett velem ő a Hatalmas” (Lk 1,48). Ez a tisztelet, ahogyan mindig is gyakorolta az egyház teljesen egyedülálló ugyan, mégis lényege szerint más, mint az imádó tisztelet, amelyet a megtestesült Igének, valamint az Atyának és a Szentléleknek megadunk, és amelyre a Mária tisztelet nagyon is ráhangol.

Az egyház jóváhagyta az Istenanya tiszteletének különféle formáit azzal, hogy maradjanak ezek a józan tanítás és az igazhitűség határain belül, alkalmazkodjanak a korok és a helyek körülményeihez és a hívők érzésvilágához, lelkialkatához. Azzal ugyanis, hogy az Anya tiszteletben részesül, növekszik az emberekben a Fiú ismerete, szeretete, dicsőítése, és a parancsait is jobban megtartják. Hiszen a Fiúért van minden (vö. Kol 1,15-16), és az örök Atyának „tetszéséből benne lakik az egész teljesség” (Kol 1,19).

Lelkipásztori útmutatás

A zsinat jól átgondoltan adja elő ezt a katolikus tanítást, és egyúttal inti az egyház minden gyermekét, hogy nagylelkűen ápolja a Boldogságos Szűz tiszteletét, különösen liturgikus kultuszát, becsülje nagyra azokat a Máriát tisztelő szokásokat és áhítatgyakorlatokat, amelyeket a tanítóhivatal ajánlott a századok folyamán. Vallásos lelkülettel tartsák meg a régebbi korokban kelt határozatokat: Krisztus, a Boldogságos Szűz és a szentek képeinek tiszteletéről. A hittudósokat és az isteni ige hirdetőit pedig nyomtatékosan buzdítja a zsinat, gondosan tartózkodjanak minden hamis túlzástól, de az indokolatlan szűkkeblűségtől is az Istenszülo páratlan méltóságának szemléltetésében.

A tanítóhivatal vezetése mellett tanulmányozzák a szentírást, a szentatyákat, az egyháztanítókat és az egyház liturgikus hagyományait, hogy helyesen világíthassák meg a Boldogságos Szűz szerepét és kiváltságait, amelyek mindig Krisztusra utalnak, a teljes igazság, szentség és szeretet kútfejére. Gondosan tartózkodjanak

szavaikban és tetteikben mindentől, ami az egyház igazi tanítását illetően megtevésszethetné az elkülönült testvéreket vagy bárki mást. Fontolják meg továbbá a hívők, hogy a valódi áhítat nem terméktelen és átmeneti érzelemből áll, de nem is valamilyen hi-székenységből; ellenkezőleg az igaz hitből indul ki, amely elismer-teti velünk az Isten anyjának kiválóságát, és Anyánk iránt való szeretetre, valamint erényeinek utánzására buzdít bennünket.

5. MÁRIA A BIZTOS REMÉNY ÉS A VIGASZTALÁS JELE ISTENZARÁNDOKNÉPE RÉSZÉRE

Szűz Mária a reménység jele

Amint Jézus anyja a mennyben — testében és lelkében már megdicsőülten — mintaképe és kezdete annak az egyháznak, amelynek az eljövendő világkorszakban kell teljessé válnia, ugyan-úgy ezen a földön a biztos remény és vigasztalás jeleként mindad-dig világosodik az Isten zarándoknépe előtt, amíg el nem jön az Úr napja.

Legyenszószólónk!

Nagy örömet és vigasztalást szerez a zsinatnak, hogy az elkülö-nült testvérek közt is vannak, akik megadják Urunk és Üdvözi-tőnk anyjának az őt megillető tiszteletet. Különösen a keletiek azok, akik tüzes lendülettel és áhítatos lélekkel a mindenkor szűz Istenszülőt. Minden krisztushívó állandóan könyöröggjön az Isten és az emberek anyjához, hogy ő, aki már a kezdetnél is támogatta imájával az egyházat, most — felmagasztalva a mennyben az összes szentek és angyalok fölé — mindaddig legyen szószólónk Fiánál a mindenszentek közösségében, amíg a világ népei — akár a keresztény névvel ékeskednek, akár még nem ismerik üdvözítő-jüket — békességgel és egyetértően boldogan össze nem gyűlnek az Isten egyetlen népében, a szent és oszthatatlan Háromság di-csőségére.

Kentenich József atya

MARIA IMMACULATA

A szeplőtelen Mária

MARIA IMMACULATA

A szeplőtelen Mária

A liturgia vágyat akar ébreszteni bennünk, a földi javak rabságában sínylődő modern emberekben a Megváltó után, a megváltott ember után, aki az édes Szűzanya képében felülmúlhatatlanul és tökéletesen áll a szemünk előtt. Ezért áll az egyházi év kezdeténél a Szeplőtelenül fogantatott: az Immaculata ünnepe.

A liturgia arra akar indítani minket, hogy újra és újra így imádkozzunk:

Add, hogy hasonlók lehessünk Hozzád! A Te képedet akarjuk magunkban visszatükrözni!

Magától értetődő, hogy szívünk örömmel követi ezt a felhívást.

Mi után vágyunk? *Te utánad, Mária! Szeretnénk Hozzád hasonlítani, a Te képedet magunkban visszatükrözni!*

Mert ki, mi az ember? A földi javak rabságába esett modern ember épp az ellenképe a megváltott embernek. De mi bizonyos értelemben az eszménykép képmásává, tükörképévé szeretnénk válni.

Milyen ez az eszménykép?

Az Anyaszentegyház a legkülönbözőbb alkalmakkor ragyogó színekkel festi elénk a Szeplőtlenül fogantatott alakját:

Tota pulchra es Maria

Egészen szép vagy Mária, semmi szeplő sincs Benned!

Tu, gloria Jerusalem!

Te vagy a dicsőség, Te vagy az öröm,

Te vagy néped büszkesége!

Ezzel szemben milyen az ellenkép? Ki mondhat közülünk magáról valami hasonlót? Lehet-e valami hasonlót énrolam is mondani? Valóban én is az emberi társadalom büszkesége vagyok? Zenghet-e dicshimnusz rólam is az emberiség, a családom, a rokonságom? Igaz-e, hogy az életemben és a halálomban: az egész személyiségemben végül is az emberi társadalom nemesen kivirágzott?

Nem, korántsem! A legtöbb, amit mondhatunk, hogy szeretnénk mi is ilyenné válni. Szeretnénk magunkban visszatükrözni Mária képét!

Pulchra ut luna...

„Oly szép vagy, mint a hold! Csodálatosan ragyogó, mint a nap!
Félelmetes, mint egy harcra kész sereg!”

A legjobb, a legkedvezőbb esetben is csak annyit lehet rólunk elmondani, hogy él bennünk a vágy, hogy bennünk is testet öltjön valami hasonló dicséret, hogy megtestesüljön bennünk valami ebből az eszményképből.

Add, hogy hasonlíthassunk Hozzád! A Te képedet akarjuk visszatükrözni!

Vajon mi az értelme, a mai ember mély nyugtalanságának és hiányérzetének?

Mi, modern emberek, a lelkünkben szinte mindig csak lefelé nézünk, és hagyjuk, hogy a szívünk vágyát újra és újra a földi dolgok ébresszék fel és kössék le. Veszélybe került és elsorvadt így a természetfeletti, az Isten iránti érzékünk, mint egy olyan szerv, amelyet nem használnak.

Vajon helyesen értem-e és adom vissza, hogy ami bennünk egyre inkább fel akar ébredni, ami bennünk egyre inkább meg akar testesülni nem más, mint ez a vágy:

„Szeretném a Te képedet visszatükrözni!”

Emlékezzünk csak vissza, hogy a Szűzanya a szeretetszövetségben magára vállalta a kötelezettséget, hogy minket bensőleg átalakít és önmagához hasonlóvá formál. Amire tehát képtelenek vagyunk, amivel soha sem tudnánk elkészülni, hiába is tesszük irányába a legnagyobb erőfeszítéseket, azt Ő neki kell, azt Ő fogja nekünk ajándékozni. Ezt megígérte, erről Ő fog, erről Neki kell gondoskodnia!

A keresztény ember képe

Milyen, hogyan néz ki a megváltott ember? Ha erre a kérdésre válaszolni akarunk, akkor a szemünk elé kell állítani az eszményképet és a tükörképét egyaránt.

Nagyjából és egészében tudnunk kellene, hiszen tudhatnánk, hogy milyen a keresztény emberkép. Minden keresztény arra hivatott, hogy a Szentháromságnak, az Üdvözítőnknek egy eredeti képmásává váljon. Mindannyian a végtelen szeretet, bölcsesség és irgalom eredeti alkotásai vagyunk. Az örökkévalóságból és az örökkévalóságnak élünk. Isten terve valósul meg velünk az időben, s ez abban a pillanatban kezdődött, amikor megszülettünk.

Milyen az ember-eszményünk?

Az eszményképünk nem csak valami vértelen elképzelés. Hiszen a Szűzanya Isten végtelen szeretetének, bölcsességének és hatalmának egy felülmúlhatatlan, valóságos mestermunkája.

„Ha a végtelen Isten egyszer egy mesterművet alkotott, akkor nekünk hívőknek erre oda kell figyelniünk, annyira rácsodálkoznunk, hogy a lélegzetünk is elálljon. Ha egy tehetséges művész nekifog egy alkotásnak, milyen nagy várakozással veszik körül! Hát még akkor mekkora csodát várhatunk, ha Isten végtelen szeretete, bölcsessége és hatalma hoz létre egy mesterművet?! El kell akadnia lélegzetünknek e mestermű láttán, ha igazán rácsodálkoznak.”

És mi? Milyenek vagyunk mi?

Hasonlítsuk össze az eszményképet az ellenképpel! Minél inkább belenövünk lélekben és az életben ebbe az összehasonlításba, annál bensősegebbé válik az imánk: „Szeretnénk a Te képedet visszatükrözni!”

Álljunk meg itt egy kicsit, és tegyünk egy kis kitérőt Szent Pál apostol iskolájába! A keresztény emberkép körvonalazásakor a Szentháromság és az Istenember: Jézus Krisztus állt előttünk. Az a hivatásunk, hogy egy eredeti képmásává legyünk mindkettőnek.

Mit mond Pál apostol a megváltott keresztény emberről? Röviden így foglalhatjuk össze:

Existenz in Christus.

Pál apostol a hangsúlyt Krisztusra helyezi. Krisztus képmásává lenni, Krisztus Jézusban élni, létezni. Vagyis létszerűen részt venni Krisztus- és így a Szentháromság életében. Létszerűen, érzelmileg, életszerűen részt venni Krisztus életében! Gondolom, hogy aligha fogjuk fel ezeknek a rövid, körülíró mondatoknak a teljes horderejét.

A világosan gondolkodó Szent Pálnak volt bátorsága e végső eszmékből és igazságokból következtetéseket is levonni: *Aki Jézus Krisztusban van, egy új teremtmény!*

A régi ember elmúlik, minden újjá lesz benne. Mit jelent gyakorlatilag, hogy „új teremtmény”? A krisztusi emberkép megtestesülését, megvalósítását. A régi elmúlt. A régi emberképnek, amelyet Ádám testesített meg, vége. Krisztus, az új Ádám egy új lét-korszakot, létrendet nyitott meg. A régi ember a bűn miatt szakadást hordoz magában. De ennek a réGINEK vége. Egy új ember, egy új emberkép, embereszmény jött létre.

Milyen az új emberkép?

Az új emberben nem teljesül be azonnal és közvetlenül a régi minden vágya és hiányossága. Az eredeti bűntől ugyan megszabadultunk, de megmaradtak a következményei.

A Szűzanya nemcsak az eredeti bűntől mentesült, hanem az eredeti bűn következményeitől is. Vagyis az ő személyiségében nincs hasadás a jóakarát és az ösztönös vágy között. Mária is tele volt ösztönös vágygal, ahogy az Üdvözítő is, de ez a vágy közvetlenül mindig csakis a jóra: az Atya akaratára irányult.

A Jézus Krisztusban újjáteremtett keresztény ember előtt tehát még ott áll a nagy feladat: megszabadulni az eredeti bűn következményeitől is. A régi embernek vége, az új ember azonban csak fokozatosan az időben, a történelmünkben válik teljessé.

A célunk azonban nem valami elvont eszménykép, hanem hűs-vér valóság: Mária.

Ez tehát a Szűzanya kivételes helyzetének az értelme. Mária nem csak egy a szentek közül, hanem ő az egyetlen, akiben emberi természetünk romlatlan, eredeti tökéletessége megvalósult.

*„Engedd, hogy hasonlíthassunk Rád!
Szeretnénk a Te tükröképeid lenni!”*

Azt szeretném, hogy én is egyre inkább belsőleg átalakuljak, és majd a Mennysországban egy tökéletes, eredeti képmásoddá lehessenek! Azért a kegyelemért könyörgök, amely Téged megőrzött az eredeti bűntől és annak minden következményétől.

A Szűzanya egyedül őrzi magában az emberiség ősi, romlatlan, boldog paradicsomi állapotát. Ő az egyetlen emlékünk és örökségünk a Paradicsomból.

Az üdvösség kapuja

De ez még nem minden! Nemcsak ragyogó, eszményi példakép, hanem a számunkra ő a Paradicsom kapuja is! Mert egyedül Márián át juthatunk el Jézus Krisztushoz! Ha ugyanis meg akarunk újulni Jézus Krisztusban, akkor ebben a Szűzanyának egészen egyedülálló szerepe van.

Máriához hasonlóvá válni még azt is jelenti, hogy részt veszünk az ő közvetítő szerepében, hogy mi is a Mennysország kapujává válunk a ránk bízottak számára.

„Engedd, hogy hasonlóvá váljak Hozzád, ahogy áthaladsz a világon, erőteljesen és méltósággal, egyszerűen és szelíden, szeretetet, békét és örömet sugározva! Bennünk légy jelen korunkban, és nyisd meg a szíveket Krisztusnak!”

Mária a nagy jel

A mai modern ember oly erősen a földi dolgok rabságában él, hogy még fel sem tud tekinteni az eszményképére. Milyen kevésbé mutatkozik meg a hajlandóság és a vágy főleg a fiatalságban a lelki megújulás, a belső szabadság, a nemes Isten-emberség után! Talán csak az idő múlásával, a csalódások és a magányosság kínjai közepette ébred majd fel a szabadság, a túlvilág, a megváltás utáni vágyakozás remegő lángja. Felületes emberek vagyunk és azok is maradunk. De a Szűzanya még így is képes megérinteni a szíveinket.

Mit jelent ez az érintés?

Mi után vonz minket homályos nyugtalan vágyunk?

Hiszen tudva tudjuk, hogy az Üdvözítő a megváltás kegyelmével belőlünk, modern felületes emberekből a kedves Szűzanya képmását akarja kiformálni.

Tekintsünk hát Máriára, és tekintsünk magunkra! Van-e erre időnk? Van-e érzékszervünk ehhez az összehasonlításra? Ki Ő? És ki vagyok én?

Mária Jézust tükrözi vissza egyedülálló módon mint egy eredeti „fényjel”.

Ha magunkra tekintünk, mit mondjunk? Mondjam azt, hogy mi az „éjszaka jele” vagyunk? Mit akar a megváltás kegyelme velünk? Lassan, lassan a Szűzanya mintájára egy sugárzó fényjellé akar átváltoztatni minket.

Mária Jézus tükörképe mint csodálatos „béke-jel”.

És mi vagyok én? Időt kell erre szakítani és utánagondolni: Mi is vagyok valójában én a családom a munkatársaim számára? A béke jele vagyok? Békét terjesztek magam körül? Valóban béke van a szívemben? Talán csak valami hasonlót próbálok utánozni? Sokszor inkább a „nyugtalanág jele” vagyok. Forradalom tör ki ott, ahova megyek. Minden társaságban vannak ilyen forradalmi emberek. A megtestesült nyugtalanág és forrongás jelei. A megváltás kegyelme lépésről lépésre a béke jelévé akar átformálni bennünket a Szűzanya mintájára.

A Szeplőtelenül Fogantatott továbbá mint a „győzelmi jel” áll előttünk.

Vajon én is a győzelem jele vagyok? Vagy pedig a „pusztulás jele”? Az elpazarolt kegyelmek jele? Az elvetélt eszmény jele?

Mit akarhat velem a megváltás kegyelme?!

Mária a háromszoros fényjel

Idézzünk fel egy réges-régi történetet! Salamon királynak egy alkalommal látomása volt. Sötét éjszaka borult rá. Kutató szemmel nézett bele az éjszakába, ahol egy különös fényt látott. A fényben egy alak jelent meg, de nem tudta, hogy ki az. Lelkesülten így kezdte leírni:

*„Szép mint a hold!
Ragyogó mint a nap!
Félelmetes, mint egy harci rendben álló tábor.”*

Egy olyan vallásos látomás vagy álom ez, mely visszatükrözheti a lélek tudatalatti vágyát. Tekintsünk mi is bele az éjszakába, és hadd ragyogjon fel a mi szemünk előtt is a megváltott ember csodálatos eszményképe: Mária! Csodaszép Ő! Olyan mint a hajnalpír az éjszakában. A hajnal sugara, mely először lesz látható. Zűrzavaros, sötét korunk számára Ő a hold; a jövődő reggel számára a hajnalpír, és a nappal számára a ragyogó nap.

III. Innocens pápa ezt így magyarázta: Az éjszaka jelenti a bűnt, az emberiség és az egyes személyek bűnét. A hajnalpír a bűnbánatot míg a nappal a kegyelmi életet.

*Holdfény, hajnalpír, nappali ragyogás:
mindez a Szűzanya.*

Ő a nagy fényjel, aki magához akar vonzani minket.

A mai ember a bűn éjszakájában él. Nem látja a bűnt kívülről, csak a romhalmazt belülről. Hova forduljon e reménytelen sötétségben?

Az éjszakájában azonban felragyog Mária! Egyre inkább e felé a fényjel felé kell fordulnunk, és magunkat is ilyen „fényjellé” kell átváltoztatnunk a bűn éjszakájában.

Hajnalpír. Talán a Jóisten válaszol, talán felbátorít, hogy választ adjak. Talán szerencsénk van, és a bűnbánat lelkét ápolhatjuk magunkban. Hogyan leszek hasonlóvá a hajnalpírhoz? Hogyan kell hajnalpírt gyűjtani a lelkekben? Hogyan juthatunk közelebb a nappalhoz, az igazságosság és a kegyelem napjához?

Mária, a nagy „fényjel” által.

Ő, a kegyelemmel teljes, aki áldott az asszonyok között. A teljesen megváltott ember mesterműve. Isten jóságának, mindenhatóságának és bölcsességének remeke.

De nemcsak a bölcsességé, hanem az irgalomé is! Isten irgalma teremtette ezt a lányt, akit nem tartott fogva a sötétség. Aki fény az éjszakában.

Ragyogjon fel nekünk is ez a fény! Ismerjük meg e fény különös sajátosságát, hogy mindent fénné változtat maga körül.

Kentenich József atya

MÁRIA A MI ANYÁNK

MÁRIA A MI ANYÁNK

Lényegében mi is úgy vagyunk, mint az apostolok és a tanítványok, akik még Jézus mennybemenetele napján sem értettek semmit Isten országából, még akkor is ezt kérdezték: „Uram, tehát mostanában állítod helyre Izrael országát?” (ApCsel 1,6) Pedig ők három évig az Üdvözítő iskolájába jártak. Az isteni élet legjobb tanítómesterét hallgatták, aki nemcsak beszéddel de hatalmas tettekkel, a kereszthalállal és feltámadással is bizonyította előttük küldetését.

Mit ért el mindezzel náluk Jézus?

Az utolsó vacsorán a búcsúbeszédében oly szépen, vigasztalón beszélt az Atyáról, az Atya házáról, ahol sok hely van a számukra. Az apostolok is mélyen átérték Jézus gondoskodó szeretetét. De a meghatottság nem sokáig tartott. Először Tamásból bukott ki az értetlenség: „Uram, nem tudjuk, hová megy, hogyan ismerhetnénk az utat?” Majd Fülöp szólt közbe: „Uram mutasd meg nekünk az Atyát! Ez elég nekünk.” (Jn 14,5-8)

Szegény Jézus! Három éven át mi mindent meg nem tett értük és mégis csak idáig jutottak.

Ez volt az oka annak, hogy Jézusnak el kellett távoznia. Ha nem ment volna el, akkor valószínűleg sohasem értették volna meg az apostolok őt. „Az igazságot mondom: Jobb nektek, ha én elmegyek, mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok... De amikor eljön ő, az igazság lelke, elvezet titeket a teljes igazságra.” (Jn 16,7-13) „Mikor a Szentlélek leszáll rátok, erőben részesültök, úgyhogy tanúságot tesztek majd rólam Jeruzsálemben, meg egész Júdeában és Szamariában, sőt egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

Mit jelent ez? Miért küldi Jézus a Szentlelket?

Azért, hogy a tanítványok megértsék őt, hogy megértsék a tanítását és erőben részesüljenek.

Miért van szükség a Szentlélekre?

Mert az apostolok a háromévi legkomolyabb munka ellenére is alig értettek meg valamit, és gyengék, gyávák voltak.

Mi is egészen hasonló helyzetben vagyunk. Sokat tanultunk, mégis keveset értünk és gyengék vagyunk. Várjuk Pünkösdot, a Szentlelket, hogy vezessen be minket mélyebben Krisztus titkába. Tőle várjuk, hogy hozzásegít minket a belső átalakuláshoz, és kialakítja bennünk az új embert, Isten gyermekét.

Mi az oka annak, hogy a keresztények között ma olyan kevés szent példaképet, olyan kevés Lélekkel eltelt, pünkösdi embert találhatunk? Miért nem alakítja át a Szentlélek több embernek a szívét, felgyújtva benne a hősiek szeretet tüzét?

Grignon Szent Lajos is sokat töprengett ezen, míg felfedezte az összefüggést, Isten Országának egy sajátos törvényszerűségét.

Mi ez a törvényszerűség?

A Szentlélek csak abba a lélekbe akar mélyebben behatolni, csak abban a szívben akar hatékonyabban működni, amelyben már bizonyos mértékig kiformálta csodálatos jegyesének, Máriának szeplőtelen képét, amelyben Mária él, akit Mária vezet hozzá.

„Ha a Szentlélek megtalálja egy ember lelkében menyasszonyát, Máriát, akkor odasiet, betölti ezt a lelket, és oly mértékben ossza meg vele teljességét, amilyen mértékben ez az ember megnyílik jegyesének.” (Grignon Szent Lajos: A tökéletes Mária-tisztelet)

Ha tehát Pünkösdot nem Máriával várom, ha nincs vele kapcsolat, ha bennem semmi hasonlóság sincs a szép Szűzanyához, akkor a Szentlelket nem indítja semmi sem arra, hogy bennem valami nagyot alkosson.

Gondoljunk csak arra, hogy az első kilencedet az apostolok is a Szűzanyával együtt imádkozták végig. Az ő hitéből, reményéből és szeretetéből táplálkoztak.

Természetesen minden kegyelem forrása az Atya szeretete. Jézus megváltó kereszthalálával azonban kiérdemelte, hogy minden hatalmat és kegyelmet átadott neki az Atya.

Az emberek közül csak egyedül Mária értette meg Jézus küldetését. Egyedül ő állt mellette a kereszttúton, a keresz alatt, miközben ő is részt vett megváltó szenvedéseiben. Ezért Isten őt is

megdicsőítette, a Mennyben megkoronázta, és rendkívüli hatalmat és küldetést bízott rá. Máriának az örök feladata lett gondoskodni arról, hogy a keresztyének lelkében, szívében Krisztus mindig újra megszülessen.

A Szentlélek arra az emberre száll le, akit Mária vezet hozzá. Az ilyen ember átéli az újjászületés csodáját. Az apostollal együtt így kiált fel: „Élek én, de már nem én, hanem Krisztus él énben-nem.”

Így imádkozzuk a Credóban: Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria virgine. (Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától)

Jézus a Szentléleknek a Szűzanyával való násza által testesült meg. A Szentlélek betöltötte Máriát és erre a méhében azonnal önálló életre kelt egy csirasejt.

A mi újjászületésünknek is ugyanez az útja!

Az az Isten akarata, hogy ha mi is újjászületünk az istengyermekei létre, akkor ez is a Szentlélek által Máriából legyen valósággá. A keresztyénség értelme ugyanis éppen az, hogy mi is Krisztust öltünk magunkra, hogy Krisztus éljen bennünk, hogy egy új Krisztussá váljunk. Hogyan történik meg ez? Hogyan válunk tökéletes módon Krisztussá? Úgy, hogy a Szentlélek először is Máriához vezet bennünket, először is kiformálja bennünk jegyesének, a képét, majd őáltala és őbenne életre kelti bennünk Krisztust.

Mária tehát nemcsak Jézus anyja, hanem a mi anyánk is!

Amikor kilencedet tartva hívjuk és várjuk a Szentlelket, hogy leszálljon ránk, mit várunk, kérünk Tőle először is?

Azt kérjük, hogy mutassa meg, győzzön meg afelől, adja meg, hogy belsőleg megragadja a szívünket ez a mély igazság: A Szűzanya igazán, valóban az anyánk, a mi anyánk, a keresztyének anyja, az isteni kegyelem anyja.

Ez a kijelentés nem csak valami képes beszéd, mint amikor a bajban levő ember így kér segítséget: „Mutasd meg, hogy anya vagy!” Nem is csak szimbolikus értelmű: Olyan, mint egy anya. Nem, nem!

Arról van szó, hogy ő valóban az anyám!

Hogy jobban megértsük, hasonlítsuk össze a természetes és a természetfeletti anyaságot!

Isten teremtett, Ő hívott létre engem. Természetes anyám segített Istennek abban, hogy alakot és formát öltsek. A természetes anyám segítségére volt Istennek az én nemzésemben, hogy emberre legyek. Ugyanúgy segít a Szűzanya is Neki, hogy megszülessen bennem az istengyermek. Az istengyermekség abban áll, hogy részesülök az Üdvözítő isteni természetében, isteni életében. Ezt közvetíti nekem a Szűzanya. Ezt közvetítheti, mert együtt szenvedett az Üdvözítővel, és így lett az Egyház anyjává. Vagyis nemcsak hozzásegít minket az istengyermekséghez, hanem mint igazi anya arról is gondoskodik, hogy az állandóan növekedjék bennünk egészen Krisztus életének teljességéig.

Ahogy a természetes anya és gyermeke kettős egységet alkotnak, ugyanúgy Mária is állandóan kész a segítségünkre sietni minden bajunkban és ügyünkben. A másik oldalról pedig minden keresztényben is él és hat egy lelki ösztön, mely Mária, az égi anya felé hajt bennünket.

Mit tesz Mária a mai korfordulón, amikor népek, kultúrák omlanak össze, amikor annyian elvesznek?

Mi Fatima, Lourdes, Medjugorje... közös üzenete?

Félretéve szerénységét a Szűzanya a nyilvánosság elé lép és sürgetően önmagára irányítja a figyelmet:

„Gyermekeim, ne feledkezzetek meg a bajban anyátokról! Nyújtsátok a kezeiteket felém, mert csak így leszek képes megmenteni Benneteket Isten igazságos ítélete elől!”

A történelem bizonyította, hogy azok a népek, akik elszakították magukat a Szűzanyától, elvesztették a hitüket és az erkölcsi tartásukat is.

Kentenich József atya

SCHÖNSTATT MÁRIÁSSÁGA

Részlet Schönstatt második alapítóleveléből

SCHÖNSTATT MÁRIÁSSÁGA

64. Tarts ki rendületlenül a határozottan kifejezett máriás karaktered mellett!

65. Családunknak a történelméből adódott ez a határozottan kifejezett máriás jelleg, mely összhangban áll a világkormányzás-, rendezés- és tökéletesedés törvényével valamint az emberi természetünk érzületével is.

66. Isten bölcsessége és a teremtményei iránti tisztelete úgy kívánja, hogy a világ folyásába közvetlenül ne avatkozzon bele. Ezért Isten egyes embereket és dolgokat felruház a saját tulajdonságaival, jogaival és hatalmával, hogy ide kapcsolhassuk az Istennek járó szeretetünket, kötődésünket, és általuk jusson el Őhozzá. Így jött létre az Istenhez való kötődés bonyolult láncolata, kiterjedt szervezete. Máriában a legjóságosabb Úr olyan valakit alkotott, akire pazarló bőségben ruházta át a tulajdonságait. Ezért kiváltképpen is azt akarja, hogy Máriát, mint szent köteléket használjuk, hozzá bensőségesen kötődjünk és így vele együtt eljussunk Isten szívébe.

67. Az emberi természetünk nem tisztán szellemi hanem érzéki is. Az örökkévalóság utáni törekvésünk megnyilvánul ezért egy erős vágyban is, melyet Isten áttetsző képmásai után érzünk. A végteleen jól jóságos, bölcs és mindenható Isten sokoldalúan figyelembe is vette ezt az igényünket. Elküldte hozzánk egyszülött fiát, akiben megláthatjuk a Menyei Atyánk felénk forduló arcát. Hasonló okból kaptuk a szentek sokszínű kórusát is. Ugyanebben a képben áll édes Szűzanyánk is. De mivel őt Isten mintegy „extázisban” alkotta, így viszonylagos teljességgel tükrözi az isteni tökéletességet. Aki közel kerül Máriához és magát neki ajándékozza, mérhetetlenül közel kerül Istenhez is és „remegve” áll nagysága előtt. Ilyen módon egyszerűen és hatékonyan jutunk be Isten szívébe. Számunkra Mária a hivatalos út Istenhez és Krisztushoz. Ő a hivatalos hordozója, köz-

vetítője és szolgálója Istennek és Krisztusnak. Aki Máriára rátalál, életet talál és üdvösséget merít az Úrból.

68. Máriának az üdvösségtörténeti szerepe rendkívül erősen láthatóvá vált családunk történelmében. Tőle, az áldott anyától eredünk, ő a példaképünk és a közvetlen célunk. Láthatóvá válik a családunkban Mária egész munkamódszere is.

69. A közbenjárásától és példájától való tudatos függőségben növekedett minden a családunkban. Ezért szívesen nevezzük Máriát alapítónknak, úrnőnknek és királynőnknek. Érzelmekben és törekvéseinkben gondosan ápoljuk a tőle való benső függőség-tudatot.

70. A függőséget és a ragaszkodást akarjuk a binco-felhatalmazással magasabb fokra emelni és megszilárdítani. Ebben a törekvésünkben a Szent Izidor által megfogalmazott törvény vezet:

„*Ut sim servus filii, appeto servitutum Genitricis.*” (Az Üdvözítő szolgálatába a szülőanyja szolgálatán át jutunk.)

X. Pius pápa klasszikus formába öntötte ezt a törvényt:

„*Senkinek sincs nagyobb hatalma arra, hogy az embert Krisztussal egyesítse, mint a Szent Szűznek. Krisztus szavai szerint abban áll az örök élet, hogy megismerjük az Atyát, az egyetlen igaz Istent és a küldöttjét, Jézus Krisztust. Mivel pedig mi Mária által jutottunk el Krisztus éltető ismeretére, így annál inkább általa fogjuk megnyerni az örök életet is, melynek forrása és kezdete is ugyanaz a Krisztus.*”

Még egy másik helyen is megerősíti:

„*Ki ne látná be, hogy a Mária-tisztelet által tudunk Krisztussal a legbiztosabban és legkönnyebben egyesülni és eljutni a tökéletes gyermekségre, amelyben boldogok és szeplőtelenek leszünk Isten előtt?*” (Jubileumi Enciklika 1904. febr. 2.)

71. Hogy mennyire világosan és jól látta és hirdette ezt az eu-charisztia pápája, azt Engling József belső élete is bizonyítja. „*Mancipatus Mariae*”-nek nevezte magát, eszerint is élt és éppen ezért jutott olyan mélyre az Üdvözítő szeretetében. Ugyanerről a törvényről tanúskodik a családunk elmúlt 25 éves történelme is. Minthogy családunk mélyen és szervesen kötődött Máriához, mindig fogékony és nyitott maradt az isteni dolgok iránt. Így sikerült bensőséges kapcsolatot kiépíteni Krisztushoz és gyermeki szeretetet a Mennyei Atyához. A máriás karakterünk és a szere-

tetszövetségünk azt is eredményezte, hogy a családjunk egészséges mértéket és erőteljes mélységet tudott tartani a liturgikus magatartásban.

72. Jó ha emlékezünk ezekre az alapvető összefüggésekre! Ha a Mária-szeretethez a múltban már oly sok nagy dolgot köszönhattunk, akkor mi mindent várhatunk még a jövőben most, amikor az egész családjunk tudatosan, mélyen és állhatatosan a bianco-felhatalmazás által ismét ezen az alapon egyesül.

73. De nem elégszünk meg azzal, hogy mindig újra visszatérünk Máriához, mint példaképünkhöz és közbenjárónkhöz, hanem Isten szándéka szerint szabad és kell is őt úgy tekintenünk, mint az apostoli tevékenységünkhöz szervesen hozzátartozó közvetlen célunkat.

74. Ez összhangban van az alapításunk eredeti szellemével és családjunk egész történelmével is. A klasszikus bizonyíték most is Engling József.

75. Ez megfelel így az Üdvözítő kívánságának is, aki édesanyja által jött el hozzánk, és aki nekünk is ugyanezt az utat ajánlja önmagához és a Mennyei Atyához.

76. Ez megfelel így a saját szívünk igényének is, mert a szív túlsorduló bőségéből beszél a száj, és amit az ember maga átélt tapasztalt, azt szívesen is adja tovább.

77. Megfelel ez így a mai ember rendkívülien érzéki beállítottságának is feltéve, hogy egyáltalán van még természetfeletti érdeklődése. Ebben az esetben ugyanis kifejezetten fogékonyak mutatkozik a szemléletes vallásoktatás iránt. Isten eleget tesz ennek az igénynek, amennyiben Mária vonzó képében a kereszténység nagy eszméit klasszikus szemléletességgel állítja a szemünk elé.

78. Megfelel ez így a mai lekipásztorok gyámoltalanságának és tanácstalanságának is. Ugyanis számtalan, eddig bevált vallás-erkölcsi eszköz, amellyel korábban meg lehetett fogni az emberi lelket, ma lehetetlenné vált és csődöt mondott. Ezért aztán a felvilágosult és természetfeletti beállítottságú apostol egyre jobban és egyre inkább Mária után nyúl, hogy megmutassa a népnek, és megszerezze őt mint nagy lekipásztort.

„Mária, az Isten kedve szerint való nagy misszionáriusnő majd csodát művel!” (Palotti)

Már meg is tette a csodát! Nagyot és csodálatosat alkotott ott, ahol más csődöt mondott. Mária valóban „*gratia plena*”. Isten az emberi lelket úgy alkotta meg, hogy Mária iránt rendkívül fogékony legyen. Ha az ember teljesen bezárkózik Mária előtt, akkor a keresztény vallásos érzülete szükségképpen halálra van ítélve.

79. Az egyház magától értetődő tapasztalati tényként könyveli el, hogy a mindenkor előforduló tévedések legyőzésében is rendkívül nagy Mária lelkipásztori hatása. Ezt az elismerését fejezi ki ebben az énekben is:

„*Omnes haereses tu sola interemisti in universo mundo!*” (Te egyedül legyőzted a világ minden eretnekségét!)

80. A bianco-felhatalmazásunkba beletartozik a Mária iránti elkötelezettség, amelyben örömmel, egyértelműen, megújulva és visszavonhatatlanul ígéretet teszünk az apostolkodásra. Egészen és osztatlanul odaajándékozunk magunkat a schönstatti háromszor csodálatos anyának és művének. Ez nemcsak a mű iránti szeretetre kell, hogy sürgessen bennünket, hanem a legtágabb körökben meleg lelkesedést is kell gyűjtanunk iránta. A részleteket mindig a körülmények határozzák meg. A legtöbbünk már többéves tapasztalattal rendelkezik a háromszor csodálatos anya iránti igazi, megvilágosodott szeretet terjesztésében. Vagyis itt nem szorulnak útmutatásra. Csak egy dolgot emelnék ki. Mintha újabban egyre nagyobb lenne a jelentősége annak, hogy a ránkbízottakkal együtt egyre erősebben kötődünk a saját házi MTA szentélyünkhöz vagy egy közeli MTA kápolnához. Ajándékozunk továbbá MTA képeket és érmeket az üldözötteknek, a katonáknak, a menekülteknek, a szükségét szenvedőknek és segítséget keresőknek! Vigyük be észrevétlenül őt a légvédelmi menhelyekre is. Mária anyai szíve erősebb védelmet nyújt minden más helynél. Érvényes egyébként a régi szabály: Az igazi szeretet nem jön könnyen zavarba, amikor eszközöket és utakat keres, hogy újabb tisztelőket és katonákat nyerjen meg a schönstatti háromszor csodálatos anyának.

81. A Mária-tisztelet terjesztését megfontolt és elmélyült belátással a családi feladatunk szerves rész-céljaként tekintjük. Vagyis a Máriához való kötődést mindig úgy értjük és használjuk, mint az erőfeszítéseink egy szerves, átmeneti állomását, de nem végcélját.

Egy rendkívül értékes és kipróbált eszköznek tartjuk, amellyel ismét rávéshetjük Krisztus képét a világra. Mindig is ez volt a világosan kifejezett akaratunk. A világháború alatt e meggyőződésünket két ismert imába öntöttük, mely azóta az egész család közös kincse lett:

„Háromszor csodálatos anya!
Taníts minket, mint lovagjaidat harcolni,
az ellenséges hatalom és sereg ellenében
a te lovagi szolgálatodat terjeszteni,
hogy a világ általad megújuljon,
s fiadnak tömjénnel hódoljon!”

„Anyánk, az égi gyermekkel
szállj le a honi mezőkre,
hogy a nyomodat követve
az igaz békét elnyerje!
Any a gyermekének szeretet-egysége által
hazánk a bajokból felépül.”

84. Ha a bianco-felhatalmazás szelemében komolyan vesszük a háromszor csodálatos anya apostoli szolgálatát, és teljes lélekkel bevetjük magunkat annak terjesztésébe, akkor elismerésre számíthatunk, mert segítettünk felemelni korunkat.

Így énekel az egyház:

„*Omnes haereses (etiam antropologicas) tu sola interemisti in universo mundo!*

Vagyis az újkor antropológiai eretnekségét is legyőzted, és így egy új keresztény társadalmi rendet alkottál. Az általános kegyelemközvetítés kérdésének megvilágításához ez a mi gyakorlati hozzájárulásunk.

85. Ki az a mélyen vallásos lélek, akit ne lelkesítene fel egy ilyen szép kettős cél, és ne ösztönöznél, hogy minden erejével mellé álljon?! Bárcsak a schönstatti háromszor csodálatos anyának minél több gyermeke, családunknak minél több tagja kapna küldetést e nagyszerű feladatra!

86. Még nem lepleztük le teljesen családunk máriás karakterét! Ha a schönstatti háromszor csodálatos anyára gondolkodom vagy róla beszélek, akkor nemcsak a családunk eredetére és feladatunk közvetlen céljára gondolkodom, hanem az egész lelkipásztori és nevelési módszerünkre is.

87. Ebből a szempontból az ő tökéletes lényé a természetes és természetfeletti klasszikus találkozási pontja; a természet és a kegyelem harmonikus kapcsolatának egyedülálló megtestesítője, és így egy organikus aszkézis és pedagógia bemutatója ill. lehetőségének a garanciája.

88. Azáltal, hogy a gondolkodásunkban, akaratunkban és cselekvésünkben neki ilyen méltóságot biztosítottunk, nemcsak Istent közelben hanem ember- és életközben is maradtunk minden törekvésünkben. Nyugodt, szerény biztonsággal átjutottunk minden szélsőséges egyházi és világi koráramlaton.

89. A bianco-felhatalmazásunk magában foglalja ennek az „organizmus gondolatnak” megújított és tudatos igenlését. Ez kötelez minket nemcsak a háromszor csodálatos anya iránti, hanem az ő műve iránti teljes odaadásra is. A Schönstatt-műhöz pedig mint lényeges alkotórész hozzátartozik az organizmus gondolat. Most arról még nem is beszéltünk, hogy a megvilágosodott, bensőséges Mária-tisztelet önmagától is létrehoz egy organikus gondolkodási és cselekvési módot.

90. A bianco-felhatalmazással magunkra vállaljuk, megújítjuk és elmélyítjük a komoly és nehéz feladatot, hogy segítünk megmenteni a kereszténységben egy egész sor veszélyeztetett, életfontosságú dolgot. Mindenekelőtt a következőkre gondolkodom:

- a személyiség és a közösség komplementer egysége;
- lekötött szabadság illetve átlelkésült kötődés;
- egészséges keresztény merészség és erőteljes önállóság;
- heroikus és önzetlen szolgálatkészség;
- tisztaság- és igazságérzék;
- békülékenység és istenszeretet.

Vagyis röviden összefoglalva: mindaz, amit az „új ember” típusa alatt értünk. A hétköznapi új szentjéről van szó, akit a jó Isten nyilvánvalóan a mai idők viszonyai által tőlünk igényel és akit Engling Józsefben mint példaképben a szemünk elé állított.

Monforti Grignon Szent Lajos

ÉLETMÁRIÁVAL

„A tökéletes Mária-tisztelet”
összefoglalása

ISTEN ESZKÖZE

Vallom az egész egyházzal, hogy Szűz Mária is teremtmény, a teremő Isten alkotása, aki összehasonlítva Isten végtelen nagyságával a legkisebb porszemnél is kisebb, vagy jobban mondván egyáltalán semmi, mert egyedül Isten valaki. Istennek, aki mindig független és önmagának elegendő, hatalmas Úr, nem volt szüksége senkire sem, hogy a szándékait megvalósítsa és dicsőségét ki nyilatkoztassa. Csak akarnia kell, és minden megvalósul.

Ha azonban a dolgokat a maguk valóságában nézzük, meg kell állapítanunk, hogy Isten a Szent Szűz megteremtése óta a legnagyobb műveit Általa vitte végbe:

A Mennyei Atya egyszülött Fiát Mária által adta a világnak.

A Szentlélek az ember Jézust Máriában alkotta meg, de csak miután Gábor főangyal által kikérte és megnyerte a beleegyezését.

Az Atya felkészítette, képessé tette Máriát arra, hogy a Szentlelket befogadja, termékeny legyen Általa és Isten Fiát a világra hozza.

A Fiú leszállt Máriába és a kegyelem csodáit művelte Benne, miközben Mária hordozta, táplálta, ápolta, nevelte majd végül feláldozta értünk Őt, az emberré lett Istent.

Jézus Krisztus a csodatételeit Mária által kezdte meg:

Az Ő szava által szentelte meg Keresztelő Szent Jánost Erzsébet méhében.

Mária kérésére változtatta át a vizet borrá a Kánai mennyegzőn.

A Szentlélek Mária által termékeny lett. Ővele, Őbenne és Őáltala hozta létre remekművét, az emberré lett Istent.

Jézus mennybemenetele után az apostolok Máriával együtt imádkoztak és várták a Szentlelket. Így lett Mária a Pünkösdkor megszületett egyháznak is az anyja. Az egyház legősiabb hagyománya és hite, hogy édesanyja, Mária állandóan gondoskodik róla, mindig újra megújítja, vezeti és neveli.

Jézus Krisztus és az ősegyház életében Mária csak kevéssé lépett az előtérbe. Az lehet ennek az oka, mert nem akarta, hogy a

keresztények, akik isteni Fia személyéről még csak keveset tudtak, túlságosan ragaszkodjanak hozzá és ezáltal az igazságtól eltérjenek. Az utolsó századokban azonban Isten fel akarja magasztalni, és meg akarja mutatni kezének remekművét, Máriát:

mert földi életében rejtett és mélyen alázatos életet élt, ami nagyon kedves Isten előtt,

mert Isten azt akarja, hogy az emberek elámuljanak Mária csodájának láttán, és ezért dicsőítsék és magasztalják Őt,

mert Mária a „hajnalpír”, mely megelőzi az igazság napjának: Jézusnak megjelenését,

mert Mária az út, melyen Jézus jön hozzánk,

mert Mária egyenes és biztos út, melyen Jézushoz juthatunk,

mert Mária a megtérő bűnösök irgalmas anyja,

mert Mária a megátalkodott gonoszok számára a félelmetesen erős Hatalmas Asszony,

mert Mária a kegyelmek anyja, aki gyermekeit segíti és bátorítja,

mert Mária a napba öltözött, kígyótipró Nő, aki oly félelmetes a Sátán és hozzátartozói előtt, mint nekünk, embereknek egy jól felszerelt, rendezett, ellenséges hadsereg.

A Sátán, mivel tudja, hogy egyre kevesebb az ideje már a lelkek megrontására, napról-napra megkétszerezi erőfeszítéseit és támadásait. Mária, Isten Szent Anyja a legfélelmetesebb ellenség, aki valaha is a Sátánnal szembehelyezkedett. Isten gyökeres ellenkezést oltott Máriába átkozott ellensége iránt. Nagy ügyességgel ruházta fel, mellyel az ősi kígyó minden gonzságát leleplezi. Olyan erőt adott neki, mellyel képes legyőzni ezt az elvetemült büszke szellemet. Úgyhogy ez jobban fél Máriától, mint az összes angyaloktól és emberektől együttvéve. Jobban tart Tőle bizonyos értelemben, mint magától Istentől, mert a büszkeségét jobban gyötri, hogy Istennek egy kicsiny alázatos szolgálóleánya győzi le. Mária alázatossága jobban megalázza és bünteti mint Isten hatalma. Isten akkora hatalmat adott anyjának a gonoszlelek felett, hogy egyetlen közbenjáró sóhajától jobban fél, mint az összes szentek imáitól, és egyetlen fenyegetésétől jobban tart, mint a legnagyobb kínoktól. (Ezt maguk a gonoszlelkek vallották be.)

MÁRIAKÜLDETÉSE

Minden vallásgyakorlatunk végső célja és befejezése Jézus Krisztus. Vagy ahogy Pál apostol mondja, hogy tökéletessé legyünk Jézus Krisztusban.

Mária küldetése, hogy előkészítse, megalapozza és könnyű s biztos eszközünk legyen Jézus megtalálására.

Ha egy Mária-kultusz elidegenít Jézustól, akkor azt el kell vetnünk, mint a gonosz lélek csalását. Hiszen így lényegileg mondana ellent önmagának. Mert Máriára épp azért van szükségünk, hogy Jézust megtaláljuk, Őt gyengéden szeressük és Neki hűségesen szolgáljunk.

„Hozzád fordulok, szeretetreméltó Jézusom, hogy isteni Fölséged előtt szeretettel elpanaszoljam, hogy milyen kevesen ismerik csak el azt a szükségszerű kapcsolatot, mely közted és legszentebb Anyád között van!

Te, Uram, mindig Máriával vagy és Mária mindig Nálad van. Nem is lehetne Nélküled, különben megszűnnék önmaga lenni. Bárcsak ismernék azt a tiszteletet és szeretetet, melyben Te ebben a csodálatos teremtményben részesülsz! A világosságot a naptól, a meleget a tűztől, sőt minden angyalt és szentet inkább el lehetne választani Tőled, mint Anyádat, mert ő lángolóbban szeret és tökéletesebben dicsőít, mint az összes teremtményed együttvéve...

Vajon lehet-e akadálya a legszentebb Anyád iránti tisztelet a Te szeretettednek?!

Vajon Mária a tiszteletet, melyet Neki adunk, magának tartja-e meg?!

Vajon Mária talán külön pártot alkot magának?!

Hát valami idegen Ő, akinek semmi köze sincs Hozzád?!...

Uram, adj nekem némi részt abból a hálából, nagyrabecsülésből, tiszteletből és szeretetből, melyet Te érzel és tanúsítasz Édesanyád iránt, hogy így egyre jobban utánozva Téged mind jobban szeresselek és dicsőítselek!...

Mély fájdalom látnom, hogy sok keresztény is, sőt köztük sok tanító sem Jézust sem szent Anyját nem ismeri, csak valami pusz-

tán elméleti, száraz, terméketlen és közömbös módon. Minden szenttel hangosan kiáltom, senki se merjen kegyelmet és irgalmat remélni Istennél, amíg szent Anyját sértegeti!”

(Grignon Szent Lajos)

* * *

„Jézus Krisztus, szeretetreméltó Uram!

Égész életemben miért szerettem, miért kerestem Rajtad kívül mást, Jézus, és Istenem? Hol voltam, mikor lélekben nem Nálad voltam?

Ti vágyaim, mind mostantól kezdve gyulladjatok fel és ömöljete az Úr Jézusba! Siessetek, eleget késtetek eddig; siessetek célotok felé, keressétek azt aki után vágyakoztok!

Ó Jézus, átkozott legyen, aki Téged nem szeret! Aki Téged nem szeret teljék meg keserűséggel!

Ó édes Jézus, Téged szeressen, Benned örvendezzen, Téged csodáljon minden jó érzés, amely csak dicséretedre alkalmas! Szívem Istene és osztályrésze, Jézus Krisztus, haljon meg a szívem önmagának és Te élj bennem! Gyulladjon fel a lelkemben szereteted pislákoló szikrája és nőjön lobogó lánggá! Égjen örökké szívem oltárán, izzon lényem legbelsejében, lángoljon lelkem legmélyén, hogy életem napjainak végén teljesnek és tökéletesnek találtsam Általad. Amen.”

(Szent Ágoston)

Szent Ágostonnak ez az imája mutatja a célt: Jézus Krisztus lángoló szeretetét, amelyet Mária által akarunk elnyerni, melyre Mária szeretne minket megtanítani.

Abból, hogy ki Jézus, nekünk azt a következtetést kell levonnunk, hogy mi nem vagyunk a magunkéi, hanem egészen az övéi,

mint tagjai és rabszolgái, kiket vére árán végtelenül drágán vásárolt meg. A keresztség előtt ki voltunk szolgáltatva a bűnnek, az ördög rabszolgái voltunk. A keresztség azonban Jézus rabszolgáivá tett bennünket.

A rabszolga szónak erősen negatív jelentése, rossz íze, csengése van. Olyan valakit jelöl, akit egy másik ember jogtalanul fogva tart, a saját céljaira kiharcol és lehetetlenné teszi életének szabad kibontakozását, holott a rabszolga erre vágyik, erre képes is és csak így lehetne igazán önmaga, önmagával szabadon rendelkező ember. A rabszolgaságot semmi sem igazolhatja. A szabadság az ember alapvető joga. A szabadságnak ma igen nagy az értéke. A szabadságvágy az ember életének egyik legfőbb mozgató ereje.

A rabszolga megjelölést használjuk átvitt értelemben is. Amikor valamelyik túl erős ösztön eluralkodik az egész emberen, azt mondjuk a szenvedélyének rabszolgája lett. Ennek különböző fokai lehetnek és különböző a környezet megítélése is. Vannak kifejezetten káros szenvedélyek, de vannak építő, jó szenvedélyek is. Maga az egyén a belső átélésében is különbözőként ítéli meg a saját helyzetét. A részeg ember például felszabadítóan éli át az ital hatását, majd kijózanodva, egy világos percben ráébred belső rabságára, tehetetlen kiszolgáltatottságára. Egy élsportoló, pop-sztár, híres énekes, politikus, tudós vagy gyárigazgató is gyakran a tehetségének rabja, mely emberfeletti teljesítményekre tette képessé és ösztönözte. A társadalom pozitívan értékelte, amíg fenn ragyogott a csillaga, utána talán „hűtlenül” elfordult tőle. Egy hosszabb-rövidebb ideig tartó kiugró teljesítmény után így gyakran válságba kerül a személyiség, és a szenvedély mely azelőtt épített most rombolóvá, önpusztítóvá változhat.

A lélek belső szabadságában, vagyis az érzelmek, szenvedélyek harmóniájában, az értelem és akarat biztos uralmában látják egyes filozófiai irányzatok az ember tökéletességét. A keleti nagy kultúrákban ez az irányzat nagyon erős. A gyakorlatban sok esetben a tétlenség filozófiáját adja, mert minden alkotás egyoldalú és részleges, mely megbontja a lélek harmóniáját.

A szabadság túlhangsúlyozása, eltúlozása az élet tagadásához vezethet. Az abszolút szabadság olyan, mint a sivatag közepén szabadon engedett rab szabadsága. A függetlenség, a minden kötöttségtől való mentesség nem lehet végső célja az embernek.

Az ember közösségi lény. Igazán önmagává is csak a közösség kötelekeiben válhat.

A rabszolga kifejezést az ördög vonatkozásában viszonylag könnyen értelmezhetjük. Mint egy gonosz kényúr, mint egy rossz szenvedély uralkodik az ördög azokon, akiket megszállt, vagy akik a szolgálatába szegődtek. Vannak azonban itt is már problémák. A gonosz ugyanis gyakran hazug módon a jó álarcába öltözik. Már Évát és Ádámot is azzal csapta be, hogy „olyanok lesztek mint Isten”. Nem mondta meg nekik, hogy ezzel a trükkel rabokká lesznek, hogy reménytelenül megromlik a természetük. Az ember elhomályosult értelme és rosszhajlító akarata ma is csak nehezen ismeri fel a szabadság, az öröm és élvezet, a közjó stb. áruhájába öltözött gonoszt. Tovább nehezíti a helyzetet, ha a környezetet, a nyilvános társadalmi közvéleményt is átszövi a gonosz manipulációja. Az áldozatul esettek ugyanis öntudatlanul is szintén hazudnak és még maguk előtt is rejtve van rabságuk. A közvéleményben hangoztatott szabadság mögött ma nem egyszer a gátlástalan szabadosság, a kíméletlen önzés rejtőzik, vagyis szabad út a gonoszság számára. A modern fogyasztói tömegtársadalomban az egyes emberek teljes anyagi és lelki kiszolgáltatottságot élnek át.

Ilyen körülmények között arra van szükségünk, hogy Isten kegyelme lehajoljon értünk és magához öleljen bennünket. Hogy atyai szeretetében biztonságban felmelegedhessünk. Ő a létünk forrása. Hozzá közel kerülve ismét magunkra találunk, újjáélednek erőink, kitisztul értelmünk, nagylelkű erős szeretettel telik meg szívünk. Így kitágul körülöttünk a világ, megnövekszenek tevékenységi lehetőségeink. Istenhez kapcsolódva kiteljesedik életünk.

Miért nem tesszük hát akkor ezt?! A legfőbb akadályja ennek a megromlott természetünk, melyet a gonosz mindig újra félrevezet. „Nem azt teszem amit akarok: a jót, hanem, amit nem akarok, a rosszat.”

Ha tehát egyszer végre hazataláltunk Istenhez, érthető, hogy így könyörgünk: „Ha ismét el akarnék is menni Tőled, ne engedj el! Nem akarok többé a gonosz hatalmába kerülni! Vedd el tőlem a rosszra hajló akaratomat, a Tied, önkéntes rabszolgád akarok lenni!”

A rabszolgaságnak háromféle módja van:

- rabszolgaság a természetből,
- rabszolgaság kényszerből,
- rabszolgaság szabad akaratból.

Minden teremtmény rabszolgája Istennek az első mód: a természet szerint.

Az ördögök és a kárhozottak rabszolgái Istennek a második mód szerint, kényszerből is.

Az igazak és szentek rabszolgái Istennek a harmadik mód szerint, vagyis nemcsak a természetből, hanem önkéntes akaratból is. Az önkéntes rabszolgaság által Istent és az Ő szolgálatát tudatosan minden dolgunk elé helyezzük még akkor is, ha a természet rendje által nem lennénk erre kötelezve.

Mint Jézus Krisztus önkéntes rabszolgái egyedül azért dolgozunk, élünk és halunk, hogy Neki gyümölcsöt teremjünk, Őt a testünkben s lelkünkben uralkodni engedjük és megdicsőítsük. Ezért hasonlít bennünket a Szentlélek:

fához, melyet patak mellé ültettek, s mely gyümölcsöt hoz a maga idejében

szőlővesszőhöz, mely jó szőlőt terem, mert a tőke maga Jézus
nyájhoz, mely megsokasodik kell és tejet ad, mert a pásztora maga Jézus

jó szántóföldhöz, melyet Isten művel és melyben a mag harminc, hatvan, százszoros termést hoz.

Jézus átkot mondott a terméketlen fügefára és ítéletet a haszontalan szolgára, aki a rábízott talentumot nem kamatoztatta. Ez arra mutat, hogy Jézus tőlünk is némi gyümölcsöt vár, ti. a jócselekedeteinket, mert az övéi vagyunk.

TERMÉSZETÜNK ROMLOTTSÁGA

A természetünkhöz tapadó rossz, melyet a bűn maga után hátrahagyott, rendszerint a legjobb cselekedeteinket is beszennyezi és megrontja, ahogy a jó bor is megromlik a rossz hordóban. Összűleink bűne mindannyiunkat megrontott. Személyes bűneink pedig, még ha Isten meg is bocsátotta őket, még tovább növelték gyengeségeinket, állhatatlanságunkat, önfejű szenvedélyességünket.

Hogyan tudunk megszabadulni ettől az egyéniségünkhöz tapadó rossz „szagtól és íztől”?

Csak Isten képes megtisztítani bennünket. Először is a Szentlélek világosságára van már ahhoz is szükségünk, hogy helyes önismeretre tegyünk szert, hogy felfedezzük a személyiségünkhöz tapadt rosszat, hogy észrevegyük a ránk leselkedő ellenséget.

A Szentlélek szerető, meleg fényében természetünk romlottságának látványa nem súlyt le, nem kerget kétségbeesésbe és nem eredményez depressziót, mert közben megerősít bennünket és gyermeki bizalommal s reménnyel tölt el Isten atyai szeretete. Ő a megroppant nádat nem töri el, a füstölgő mécsbelet sem oltja ki. Nem kívánja a bűnös halálát, hanem, hogy meggyógyuljon és éljen.

A Szentlélek kegyelme segíthet csak hozzá bennünket, hogy részesülhessünk Mária helyes önismeretében, alázatosságában. Csak a kegyelemmel megerősítve leszünk képesek majd arra, hogy meghaljunk a bűnnek, bűnös önmagunknak és Máriához hasonlóan mi is Istennek éljünk.

A megromlott természetünk nemcsak nehezíti a lelki előrehaladásunkat, hanem veszélyes helyzetbe is hoz bennünket. Külön isteni kegyelemre van szükségünk ahhoz is, hogy védekezni tudjunk a kísértések ellen. A gonoszlelkek ravasz tolvajok, akik mindig újra észrevétlenül meglepnek, meglopnak és gyengítenek bennünket. A Libanonnak mennyi cédrusát, mennyi sok nagyreményű ifjút láttunk elesni és elkallódni! Pedig nem hiányzott a

kegyelem, de többet képzeltek magukról; erősebbnek és biztosabbnak gondolták magukat, mint amilyenek valójában voltak.

A környezetünk, a világ miatt is nehéz az igazságban kitartanunk. Egyenesen a csodának egy neme, ha valaki biztosan meg tud állni ebben a rohanó áradatban anélkül, hogy elsodorná.

KÖZBENJÁRÁS

Természetünk megromlottsága miatt szükségünk van közvetítőre Istennél, aki szót emel értünk, aki segít megmaradni a jó úton, aki igaz önismeretre és alázatra tanít és nevel bennünket. Láttá Isten méltatlanságunkat és tehetetlenségünket, és megkönyörült rajtunk. Hatalmas közbenjárót, tanítót és nevelőt adott nekünk, hogy atyai szeretetéhez eljussunk. Nekünk ez egészen természetes, hiszen a földi királyokhoz vagy hatalmasságokhoz is leginkább egy közbenjáró barát útján közeledünk.

Irgalmas Istenünk egyetlen Fiát küldte el hozzánk. Urunk és Üdvözítőnk a megváltás által szószólónk és közvetítőnk az Atyais-tennél. Általa léphetünk az isteni Felség elé. Sohasem jelenhetünk meg előtte anélkül, hogy az ő érdemeire ne támaszkodnánk és azokat magunkra ne ölténénk.

Nincs-e azonban szükségünk közbenjáróra magánál a Közbenjárónál is?

Nem Isten-e Ő maga is, aki az Atyához mindenben hasonló, következőleg a tiszteletre és imádásra épp oly méltó mint Atyja?

Talán kevesebb tiszteletet és félelmet kell-e azért Fölsége és Szentsége iránt tanúsítanunk, mivel végtelen szeretetében kezessünk és közbenjárónk lett, hogy Atyját megengesztelje és tartozásunkat kifizesse?

Mondjuk azért bátran Szent Bernáttal, hogy magánál Jézus Krisztusnál is közbenjáróra van szükségünk. Ez Isten akarata is, hiszen Máriára bízta a keresztfán Jézus

a tanítványait, körülötte gyűlnek össze két évezrede szentjei. Szűz Márián kívül senki sem alkalmasabb a szeretet e tisztségének betöltésére. Általa jött Jézus hozzánk, általa megyünk mi is Hozzá. Kérjük tehát bátran Anyánknak, Szűz Máriának segítségét és

közbenjárását. Ő jó és gyöngéd. Nincs rajta semmi szigorú, semmi ami túlságosan fenséges és vakító volna. Oly szép és szelíd mint a Hold. Oly nagyon szeret minket, hogy nem utasít el senkit, aki közbenjárását kéri, ha mégoly nagy bűnös is. Oly kedves Ő Isten előtt, hogy kérését még soha sem utasította vissza.

AHAMISMÁRIA-TISZTELET

Az ördög, ez a pénzhamisító és ravasz, tapasztalt csaló Szűz Mária hamis tisztelete által már rengeteg lelket becsapott. Felhasználva eddigi tapasztalatait ma is mindig újra megkísérli, hogy néhány rosszul végzett ima vagy külső áhítatgyakorlat leple alatt minket is a bűnben gyönyörködtessen és elaltasson.

A gáncsoskodó Mária-tisztelet

A gáncsoskodó tisztelők rendszerint „művelt, tudós szellemek”, akikben alapjában véve van egy csekély tisztelet Mária iránt. De leértékelnek majdnem minden vallásgyakorlatot, amelyet a közönséges emberek egyszerű áhítattal végeznek az édes Szűzanyához, mert ez nincs az ízlésük szerint. Kétségbe vonják a csodákat és a csodálatos elbeszéléseket. Nem nézhetik kedvetlenség nélkül, ha egyszerű és alázatos emberek Mária oltára vagy képe előtt térdelnek. A hamis tisztelőknek és büszke, világias lelkületű egyéneknek ettől a fajtájától félnünk kell. A visszaélések kiküszöbölésének ürügye alatt magától a vallásgyakorlattól akarják visszatartani a népet.

A szűkkeblű Mária-tisztelet

A szűkkeblű tisztelők attól félnek, hogy megsértik a Fiút, ha az anyát tisztelik; hogy lealacsonyítják Jézust, ha Máriát felmagasztalják. Nehezen viselhetik, ha Mária oltára előtt többen térdelnek mint az Oltáriszentség előtt. Úgy érzik, mintha ez a kettő ellenkezne egymással.

Néhány szokásos szólásuk: „Minek az a sok rózsafüzér?! Torzképet csinálnak így a vallásunkból. Azok az igazán vallásosak, akik Jézushoz imádkoznak. Ő a mi egyetlen közbenjárónk...”

Nem értik meg, hogy aki Máriához imádkozik, az Átala Jézus-hoz imádkozik, mert ők mindenben egyek.

Bizonyos értelemben igazat mondanak, de kicsavarják az igazságot. Valójában nem, Jézus szeretete vezeti őket, hanem a Mária-tiszteletet akarják megakadályozni. A háttérben a gonosznak, a nagyobb jó ürügye alatt finoman szőtt hálója rejlik. Hiszen a Szűz-anyát csak azért tiszteljük, hogy Jézus Krisztusnak a kedvében járjunk. Úgy megyünk Máriához, mint úthoz, melyen könnyen és biztosan eljuthatunk kitűzött célunkhoz: Jézushoz.

A külsőséges Mária-tisztelet

Vannak olyanok is, akik Máriát bensőséges lélek nélkül, csak külső gyakorlatokkal tisztelik. Talán elmondanak sietve egy rózsafüzért vagy figyelmetlenül részt vesznek több szentmisén is de anélkül, hogy az életüket megjavítanák. Nem vesznek erőt továbbra sem szenvedélyeiken, nem követik a legszentebb Szűz erényeit. Vallásgyakorlataikat szeszélyesség, az öröm keresése jellemzi. Senki sem gáncsolja annyira a valóban mélyen vallásos embereket, mint éppen ők.

A vakmerő Mária-tisztelet

A világ fiai, a szenvedélyeiknek alávetett bűnösök egy fajtája a Mária-tisztelettel próbálja eltakarni büszkeségét, fösvénységét, bujaságát, iszákosságát, a haragot, káromlásait. Azzal az ürüggyel, hogy ők Mária-tisztelők, békében és nyugodtan szenderegnek rossz szokásaikban anélkül, hogy erejüket nagyon megfeszítenék a javulásért. Elhitetik magukkal, hogy Isten majd megbocsát nekik, mert a rózsafüzért imádkozzák. Nagyon veszedelmes dolog ez az ördögi vakmerőség. Mondhatja-e valaki igazán, hogy szereti és tiszteli Máriát, ha közben bűnös élettel meggyalázza fiát, Jézust?!

Ahhoz, hogy Máriát igazán tiszteljük, nem kell szentnek lennünk, de legalább:

— erősen fel kell tennünk magunkban, ez a legkevesebb, hogy minden halálos bűnt kerülünk,

— erőt kell vennünk magunkon, hogy kerüljünk minden tudatos bűnt,

— be kell lépünk valamely Mária-egyesületbe.

Mindez csodálatosan elősegíti még a legmegrögzöttebb bűnös megtérését is.

Az állhatatlan Mária-tisztelet

Ide azok tartoznak, akik Máriát csak itt-ott vagy csak időnként tisztelik. Egyszer buzgók majd lanyhák. Megbízhatatlanok és változékonyak mint a Hold.

Jobb, ha nem terheljük magunkat sok imával és vallásgyakorlattal, de a keveset szeretettel és hűséggel mindig elvégezzük a világ, az ördög és beteges érzékenykedésünk ellenére is.

A képmutató Mária-tisztelet

Szűz Mária hamis tisztelői a bűneiket és rossz szokásaikat a Boldogságos Szűz palástja alá rejtik, hogy az emberek szemében másnak tűnjenek fel, mint amilyenek.

Az önző Mária-tisztelők

Ők csak azért folyamodnak a Szűzanyához, hogy valami hasznuk legyen, vagy megmeneküljenek valamely veszélyből, betegségből. Különben elfelejtik Máriát.

AZIGAZIMÁRIA-TISZTELET

Bensőséges

vagyis a lélekben és a szívben fészkel. A Mária iránti tiszteletünk és szeretetünk a személyének nagyságáról nyert magas fogalmainkból és az Iránta érzett mély szeretetünkből táplálkozik.

Gyengéd

vagyis tele van bizalommal, hasonlóan a kis gyermek bizalmához édesanyja iránt. Vagyis minden testi és lelki szükségünkben nagy egyszerűséggel, bizalommal és gyengédséggel fordulunk a Szűzanyához. Minden időben, minden helyen és minden ügyben Édesanyánkat hívjuk segítségül ketyeinkben, hogy megvilágítson; eltévelyedéseinkben, hogy újból a jó útra vezessen; a kísértésekben, hogy megmeneküljünk; a gyengeségben, hogy erőt adjon; a bukásainkban, hogy ismét felkeljünk; a csüggedésben, hogy báto-

rítson; félelmeimben és aggályaimban, hogy azoktól megszabaduljak;a szomorúságban, hogy megvigasztaljon; az élet keresztszejében, a munkában és a viszontagságok között, hogy ki tudja tartani...

Szent

Szűz Mária tisztelete arra ösztönöz bennünket, hogy kerüljük a bűnt és őt utánozzuk az erényekben. Mária 10 fő erénye:

- mély alázat
- élő hit
- tökéletes engedelmesség
- állandó ima
- mindenirányú önmegtagadás
- szeplőtelen tisztaság
- égő szeretet
- hősie türelem
- anyagi szelídség
- isteni bölcsesség

Állhatatos

Vagyis megerősít bennünket a jóban, és azt eredményezi, hogy vallásgyakorlatainkat nem egykönnyen hagyjuk el. Bátorságot ad, hogy ellenszegülünk a világ elveinek és divatjának, a test rendetlen igényeinek és szenvedélyeinek és az ördög kísértéseinek. Ezért Mária igazi gyermeke nem változékony, nem bosszús, nem aggályos, nem félénk. Igaz, lehet, hogy ő is eleshet, de ha elesett, újból felkel kezét Anyjának nyújtva. Nem jön ki a sodrából akkor sem, ha a vallásgyakorlataiban nem tapasztal érezhető vigaszt, mert nem a kedély változó érzelmeiből hanem a Jézusban és Máriában való hitéből él.

Önzetlen

Vagyis arra indít, hogy Istent keressük Máriában. Vagyis ennek a fenséges királynőnek nem nyereségvágyból vagy érdekből, nem anyagi vagy lelki haszonért szolgálunk, hanem mert szeretetreméltó, mert megérdemli, hogy neki és benne egyedül Istennek szolgáljunk. Milyen ritka az ilyen lélek, aki egyetlen szolgálatában

sem keresi önmagát, hanem egyformán szereti őt a Kánai menyegzőn és a Kálvárián!

AMÁRIA-TISZTELETLENYEGE

Minthogy a tökéletességünk abban áll, hogy isteni Megváltónkhoz, Jézus Krisztushoz hasonlókká legyünk, hogy Vele egyesüljünk és magunkat Neki szenteljük, ezért minden vallásgyakorlat közt az a legtökéletesebb, amely ebben a legjobban előresegít bennünket.

Minél inkább Máriának szenteljük magunkat, annál inkább Jézuséi vagyunk, mert Mária minden teremtmény között a leghasonlóbb isteni Fiához. Önmagunk tökéletes és teljes felajánlása és átadása Máriának nem más mint önmagunk tökéletes felajánlása és átadása Jézus Krisztusnak.

Odaajándékozunk és átadjuk:

- testünket minden tagjával és érzékével,
- lelkünket minden képességével,
- jelen és jövőendő külső javainkat,
- belső és szellemi javainkat,

vagyis az érdemeinket, erényeinket, jótetteinket a jelenben, múltban és a jövőben minden fenntartás nélkül. Odaadjuk a jócselekedeteinknek még az engesztelő és érdemszerző értékét is. Odaadjuk az érdemeinket, engeszteléseinket, a kegyelmeinket és az erényeinket, hogy azokat Mária megőrizze, gyarapítsa és feldíszítse. Mindezeket aztán még oda is adhatja annak, akinek csak akarja Istenünk nagyobb dicsőségére.

Ebből következik már, hogy így Mária kezei által Jézusnak adunk mindent, ami csak egyáltalán odaadható.

A keresztségi fogadalom megújítása

Teljes odaadásunk Máriának nem más mint a keresztségi fogadalmunknak megújítása és tökéletes megvalósítása.

A keresztség előtt mindannyian a gonosz rabszolgái voltunk. A keresztségben ünnepélyesen ellene mondtunk a Sátánnak, minden pompájának, cselekedetének és Jézus Krisztust választottuk a mesterünknek és legfőbb urunknak, hogy mint szerető rabszolgái csak Tőle függjünk.

Szent Ágoston szerint a keresztségi fogadalom az életünk legnagyobb és legkevésbé felbontható szövetsége.

De ki tartja meg ma ezt a nagy fogadalmat?!

Ki tartja meg a szent keresztségben tett ígéreteit?!

Nem szegi-e meg majdnem minden keresztyén a hűséget, melyet Jézus Krisztusnak ígért?

Honnan ered ez az általános rendetlenség?

Úgy élünk, hogy keresztségi szent fogadásainkra és kötelezettségeinkre még csak nem is gondolunk. Csaknem senki sem újítja meg és hagyja jóvá személyesen ezt a szövetséget, melyet keresztszülői által Istennel kötött.

FELAJÁNLÓIMA

(Monforti Grignon Szent Lajos)

„Istenem, én mint hűtlen, bűnös gyermeked, Előtted és a mennyei udvar színe előtt megújítom, megerősítem és a Te kezedbe teszem keresztségi fogadalmamat Szűz Mária, a világ győzelmes királynője által.

Ellene mondok az ördögnek, minden csábításának, pompájának, bármikor és bármilyen ravasz módon közeledne is.

Fölajánlom és átadom magamat Szűz Mária szeplőtlen szíve által Jézus szentséges szívének. Azért, hogy ezt Isten kegyelméből képes legyek megvalósítani, a Boldogságos Szűz Máriát anyámmá és királynőmmé választom és így kívánok neki engedelmeskedni. Jézusom, Szűzanyám, mindent átadok Nektek, hogy Ti rendelkezetek velem. Égi Édesanyám és Királynóm, Te ajánld föl imáimat, áldozataimat a Szentháromságnak. Testemet, lelkemet, minden külső és belső javamat, a múlt, a jelen és a jövőbeli jócselekedeteim minden értékét Neked adom.

Szűzanyám, gyöngeségem tudatában kérlek Téged, kegyelmeid által segíts, hogy mindent szeretettel tudjak végezni; hogy szeretettel tudjam elvállalni és hordozni mindennapi keresztsjeimet. Mindent Isten szent akarata szerint kívánok tenni, ami egyben a Szeplőtlen Szív óhaja is.

Mindezek megvalósításához kérem a jó Isten kegyelmét, a Szűzanya és minden szentek (a magyar szentek) közbenjárását és segítségül hívom a szent angyalokat. Amen”

AMÁRIA-TISZTELETGYAKORLÁSA

Szűz Mária, Isten szent anyja, akit tisztelünk és minden más szentnél többre becsülünk, a kegyelem remekműve és az első Jézus Krisztus után. Ezért őt elmélkedéseink tárgyává, imádságaink témájává, érzelmeink és indulataink forrásává és tetteink mozgató rugójává tesszük. Tekintetünket ráirányítjuk erényeire, kiváltságaira és cselekedeteire, figyelmesen megfontoljuk méltóságát és nagyságát. Bemutatjuk neki szeretetünknek, dicséretünknek és hálaünknek érzelmeit. Szívből segítségül hívjuk őt, magunkat neki felajánljuk és vele egyesülünk. Cselekedeteinket azzal a szándékkal végezzük, hogy Neki tessünk.

Minden cselekedetünket Általa, Vele, Benne és Érte kezdjük el, folytatjuk és fejezzük be; hogy így azokat Jézus Krisztus által, Őbenne, Ővele és Őérette mint végső célunkért végezzük

Mária által

Mint hűséges és szerető rabszolga mindenben engedelmeskedem Isten Anyjának. Engedem magamat mindenben az Ő lelkétől, vagyis a Szentlélektől vezetni. Máriát sohasem vezette a saját emberi szelleme, hanem mindig a Szentlélek, aki oly tökéletesen uralkodott benne, hogy teljesen a saját szellemévé lett. Ez a mi célunk is, hogy minden ügyünkben Mária lelke által járjunk el. Vagyis nem csak úgy általában bízunk rá magunkat a Szentlélek vezetésére, hanem egy tökéletes, élő példakép által vezetettjük magunkat.

Ezért először is mielőtt valamibe belekezek lemondok önmagamról, lemondok saját véleményemről és saját akaratomról. Saját lelkem sötétsége, saját akaratom és tetteim gonoszsága ugyanis — még ha jónak látszik is — akadályt gördít Mária lelkének érvényesülése elé.

Ezután tudatosan rábírom és átadom magam Mária lelkének, hogy ő irányítson és vezessen a tetszése szerint. Bízunk magunkat bátran rá. Olyanok leszünk a kezében, mint a szerszám a mester kezében, mint a lant a művész kezében. Mint a tengerbe dobott kő úgy merül és veszik el a lelkem Mária lelkében. A cselekvés közben és után megismétlem többször is ezt az önátadást. Néha csak a lelkem egy sóhajával vagy szóban kifejezett akarati elhatározással. Például: „Édes jó Anyám, most lemondok magamról és átadom Neked magamat.” Ne zavarjon meg senkit, ha nem érez semmit! A valóságos odaadás és egyesülés létrejön ilyenkor is.

Máriával

A cselekedeteimet nemcsak Mária lelke által végzem, hanem közben úgy tekintek rá mint példaképemre. Vagyis a legkisebb dologban is úgy akarok eljárni, ahogy ő tenné a helyemben. Ezért gyakran a szemem elé állítom erényeit: élő hitét, mély alázatát, tökéletes engedelmességét, állandó imáját, mindenirányú önmegtagadását, szeplőtelen tisztaságát, égő szeretetét, hősies türelmét, anyagi szelídségét, isteni bölcsességét... Mária a tökéletes, romlatlan ember mintája olyan „öntőforma, amelyben kevés fáradtsággal és rövid időn belül átalakulhatunk Isten képévé.

Máriában

A Szűzanya Jézus valóságos földi Paradicsoma, amelyben ki mondhatatlan gazdagság, szépség, ritkaságok és élvezetek találhatók. Ebben a Paradicsomban lelte gyönyörűségét kilenc hónapon át. Mennyei Atyánk Máriát a Fia számára alkotta, itt valóban isteni pompával ragyogtatta minden gazdagságát. Fölötte szent, szeplőtlen, szűz Föld ő, akiben Jézus a Szentlélek erejéből megfogant, kialakult és növekedett. Valóban itt találjuk az Élet fáját, aki Jézust termette; a Tudás fáját, aki a világnak a világosságot adta. Vannak itt továbbá még más fák és virágok, melyeket Isten keze ültetett és kegyelmének harmata öntözött, melyek isteni illatú virágokat és mennyei ízű gyümölcsöket termettek és teremnek ma is. Itt van továbbá az erősség bevehetetlen vára és a bizalom elragadó otthona is... Egyedül a Szentlélek értetheti meg velünk, hogy valójában mit is jelentenek s takarnak ezek a képek. Ó ha egyszer

mi is bejuthatnánk és elidőzhetnénk e csodálatos kertben! Máriában az érintetlen tisztaság üde levegőjét szívhatjuk magunkba. Benne ragyog a legszentebb emberség fényes napvilága, mely az árny nélküli Isten ragyogó napfénye. Itt ég a szeretet állandó tűzkohója, melyben arannyá válik a vas is. Itt ered az alázat folyama, mely négy ágra oszolva öntözi az egész varázslatos kertet (a négy sarkalatos erény). De milyen nehéz nekünk bűnösöknek engedélyt és képességet nyernünk, hogy erre a fenséges és szent helyre beléphessünk, melyet maga a Szentlélek őriz. Ő e kert korlátlan Ura, aki így szól: „Elzárt kert vagy én Nővérem, én Jegyesem; elzárt kert vagy és lepecsételt forrás.” Mária el van zárva és lepecsételve. Éva nyomorult gyermekei nem léphetnek be ide a Szentlélek egészen különös kegyelme nélkül, melyet ki kell érdemelnünk. De Jézus által ide is megnyílik az út. Hiszen azért jött el; azért öltött testet itt Máriában a Szentlélektől, hogy minket kiváltson a bűn rabságából és Isten fiaivá tegyen. Mindannyian meghívást kaptunk, hogy újjászülessünk Őbenne. Mária titokzatos kertje ránk vár. Hívogat és biztat anyai szeretetével, hogy hátrahagyva minden piszkot, zavart és félelmet Őbenne biztonságban elrejtőzzünk a Sátán, a világ, a bűneink elől, s hogy itt Jézust újraszülje a számunkra.

Máriáért

Miután magamat teljesen Mária szolgálatára szenteltem, méltányos dolog, hogy mint rabszolgája mindent érte tegyek. Afelől biztos vagyok, hogy Mária nem alakít saját pártot Istennel szemben, hanem szolgálataimat, felajánlott áldozataimat megtisztítja és a saját kezével viszi, mutatja és adja isteni Fiának. Mint jó rabszolgának nem szabad tétlenül maradnom, hanem az oltalmában és segítségében bízva nagy dolgokra kell vállalkoznom fenséges Úrnőnkért. Védelmeznem kell a jogait, meg kell védenem a becsületét, és arra törekednem, hogy az ő szolgálatára minden lelket megnyerjek. Erélyesen fel kell lépnem azokkal szemben, akik a tiszteletével visszaélnek, és alaposan felkészülni, hogy igazi tiszteletét terjesszem. Szolgálataink legfőbb jutalma a dicsőség, hogy ilyen csodálatos királynőnek lehetünk a tulajdonai és a boldogság, hogy általa Jézussal felbonthatatlan szövetségben egyesülhetünk.

AMÁRIA-TISZTELETHATÁSAI

Mária viszonzó ajándéka

A Boldogságos Szűz, a kegyelem és irgalom anyja sohasem engedi, hogy szeretetben és bőkezűségben túltegyünk rajta. Ha azt látja, hogy valaki egészen neki szenteli magát, hogy őt tisztelje, neki szolgáljon; és a legdrágább tulajdonától is megfosztja magát, hogy ezzel őt megajándékozza, akkor ő is teljesen odaajándékozza magát. Elmeríti kegyelmeinek mélységébe, felékesíti érdemeivel, megerősíti hatalmával, betölti világosságával, lángra gyújtja szeretetével és közli vele erényeit; alázatosságát, hitét, tisztaságát stb. Ő lesz a keze, pótlója, mindene Jézusnál.

Miután minden értékünket Mária által Jézusnak ajándékoztuk, Mária kieszközli, hogy fia elfogadja őket. Ez a jóságos úrnő megtisztítja és megszépíti a jócselekedeteinket. Megtisztítja az önszeretet minden szeplőjétől és a teremtményekhez való rendetlen ragaszkodástól, mely alig észrevehető módon még a legjobb dolginkba is belopódzik. Továbbá a saját érdemeivel és erényeivel díszíti fel szegényes ajándékainkat. Úgy van ez, mint amikor a királyné arany tányéron maga nyújt át a királynak egy almát, a szegény földműves ajándékát. Ezzel az alma, az átadó személye és az arany tányér miatt a király felségéhez méltó ajándékká válik.

Jézussal való egyesülés

A Mária-tisztelet könnyű, rövid, tökéletes és biztos utat mutat az Üdvözítővel való egyesüléshez.

De honnan van, kérdi majd tőlem Mária egyik-másik hűséges tisztelője, hogy e jó Anya hű szolgálának mégis annyit kell szenvedniük. Sőt többet mint másoknak, akik kevesebb tiszteletet tanúsítanak iránt.

Nagyon igaz, hogy Mária leghűségesebb szolgálói a legnagyobb kedvezményekben és kegyelmekben részesülnek általa, és ezek éppen a keresztek. Állítom azonban azt is, hogy Mária szolgálói ezeket a keresztek nagyobbról könnyedséggel, több türelemmel és eljövendő dicsőséggel viselik. Ami mást már ezerszer feltartóztatna vagy elbukáshoz vezetne, az őket inkább segíti az előrehaladásukban. Sőt azt is állítom, hogy senki nem fogja tudni Jézust hűsége-

sen követni, Érte nagy kereszteket viselni tudni — legalábbis nem örvendezve és nem mindvégig —, hacsak nincs benne gyengéd szeretet Szűz Mária iránt.

Lelki szabadság

A Mária-tisztelet az Istengyermekek nagy lelki szabadságában részesít bennünket. Eltávolít a lélekből minden aggályosságot és szolgálai félelmet. Az Istenbe vetett gyermeki bizalom által kitágítja a szívünket és betölti gyermeki, gyengéd szeretettel.

Állhatatosság a jóban

A Mária-tisztelet az erényben való kitartásnak és a hűségnek is csodálatos eszköze.

Honnan van az, hogy a bűnösök megtérése többnyire nem tartós?

Honnan van, hogy olyan könnyű visszaesni a bűnbe?

Honnan van, hogy az igazak legtöbbje ahelyett, hogy erényről erényre haladva új és új kegyelmeket szerezne, gyakran azt a keveset is elveszíti, amije volt?

Ez a szerencsétlenség onnan van, hogy a romlott, gyöngé és állhatatlan ember önmagában bízva a saját erejére támaszkodik és képesnek tartja magát arra, hogy lelki értékeit megőrizze. Szent Bernát kifejezetten arra tanít és ösztönöz minket, hogy minden tulajdonunkat bízuk rá a Szűzanyára.

„Ha ő tart, nem esel el. Ha ő védelmez, nem félsz. Ha ő vezet, el nem fáradsz. Ha ő kegyes irántad, akkor eléred az üdvösség kikötőjét.”

Szent Bonaventúra hasonlóképpen így ír:

„A Boldogságos Szűz nemcsak önmagát tartja fenn a szentek teljességében, hanem tartja és megőrzi a szenteket is a saját teljességükben, nehogy csökkenjenek. Fenntartja az erényeket, hogy el ne illanjanak; megtartja az érdemeket, hogy el ne vesszenek; megőrzi a kegyelmeket, hogy el ne folyjanak; feltartóztatja az ördögöket, hogy ne ártsanak és visszatartja Fiát, hogy ne büntesse a bűnösöket.”

Szűz Mária szívébe helyezem én is ezért minden kincsemet, kegyelmemet és érdememet. Ő az a Lelki Edény, akinél biztonságban vannak javaim.

Önmagunkmegismerése

A Mária-tisztelet hozzásegít bennünket a helyes önismerethez. Nemcsak felnyitja a szemünket a Szentlélek világosságában, hanem a meleg és segíteni akaró légkörben erőt is ad, hogy szembenézzünk természetünk romlottságával és a jóra való képtelenségével. E megismerés következtében részesülünk a Szent Szűz mély alázatosságában és Isten szeretetéhez való feltétlen ragaszkodásában.

Részesedés Mária hitében

Mária hite itt a földön nagyobb volt mint az összes pátriárkák, próféták, apostolok és szentek hite.

Ez a tiszta hit, kieszközli, hogy az érzelmekkel és rendkívüli kegyelmekkel keveset törődjünk.

Ez az élő és szeretettől áthatott hit által a cselekedeteinket csakis tiszta szeretetből végezzük.

Ez a sziklaszilárd és megingathatatlan hit által a viharokban is erősek és állhatatosak tudunk maradni.

A Mária-tisztelet által közel kerülünk Máriához. Közel kerülnek egymáshoz a szíveink. Megismerhetjük Mária szívének tiszta szeretetét és gyermeki bizalmát. Ennek a szív vonzásának nem lehet ellenállni. Átalakítja, fölmelegíti és önmagához hasonlóvá formálja a mi hideg, bűnös szíveinket. Olyan mértékben, ahogy befogadjuk, odaajándékozza nekünk önmagát, közli velünk szívét, lelkét és szellemét. Szűz Mária így olyan lesz az életünkben mint az új ember öntőformája, akiben átformálódunk Jézus Krisztusba.

KÜLDETÉSÜNK TITKAI

füzetsorozat

1. Szemelvények Kentenich atya műveiből
2. Szeretetszövetség I.
3. Szeretetszövetség II.
4. Családok háziszentélye
5. Mária
6. Schönstatt sajátos értékei I.
7. Schönstatt sajátos értékei II.
8. Engling József I.
9. Engling József II.
10. Dachau
11. A szent család
12. Szezelem és szeretet
13. A házastársi szezelem mint az életszentség útja